

เนหะมีย์

บทที่ 1

พี่น้องของเนหะมีย์คนหนึ่งรายงาน เรื่องความทุกข์ใจในเยรูซาเล็ม

1 บรรดาถ้อยคำของเนหะมีย์ บุตรชาย
ของฮาคาเลียห์ และต่อมาในเดือนคิสลิว
ในปีที่ยี่สิบ ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสุสาปรา-
สาท

2 ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้าคนหนึ่ง ตัว
เขามากับชายบางคนแห่งยูดาห์ และข้าพ
เจ้าถามพวกเขาเกี่ยวกับพวกยิวที่หนีรอด
พ้นไปได้ ผู้ซึ่งเหลือจากพวกที่ถูกกวาดไป
เป็นเชลย และถามเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม

3 และพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ผู้ที่
เหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยซึ่ง
อยู่ในมณฑลนั้นมีความลำบากและความ
อับอายมาก กำแพงเมืองเยรูซาเล็มก็พัง
ลงด้วย และประตูเมืองทั้งหลายก็ถูกเผา
ด้วยไฟ”

4 และต่อมา เมื่อข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำ
เหล่านี้ ข้าพเจ้านิ่งลง และร้องไห้ และ
โศกเศร้าอยู่หลายวัน และอดอาหาร และ
อธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งสวรรค์
เรื่อยมา

เนหะมีย์อธิษฐานด้วยความเข้าใจ

5 และทูลว่า “ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์
โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งสวรรค์
พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และน่าเกรงกลัว ผู้ทรง
รักษาพันธสัญญาและความเมตตาเพื่อ
บรรดาผู้ที่รักพระองค์ และรักษาบรรดา

พระบัญญัติของพระองค์

6 ขอทรงให้พระกรรมของพระองค์เงี่ย
ฟัง และขอทรงลืมนิรันดร์ของพระองค์
ดูอยู่ เพื่อพระองค์จะทรงฟังคำอธิษฐาน
ของผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์
ทูลอธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์ ณ
บัดนี้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อลูก
หลานของอิสราเอลพวกผู้รับใช้ของพระ
องค์ และสารภาพบาปทั้งหลายของลูก
หลานของอิสราเอล ซึ่งพวกข้าพระองค์ได้
กระทำความบาปต่อพระองค์ ทั้งข้าพระองค์
และครัวเรือนแห่งบรรพบุรุษของข้าพระ
องค์ได้ทำบาปแล้ว

7 พวกข้าพระองค์ได้ประพฤติเลวทราม
มากต่อพระองค์ และไม่ได้รักษาบรรดา
พระบัญญัติ หรือกฎเกณฑ์ทั้งหลาย หรือ
คำตัดสินทั้งปวง ซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชา
โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์

8 ขอทรงระลึกถึง ข้าพระองค์ทูลขอพระ
องค์ พระวาระที่พระองค์ได้ทรงบัญชา
โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ โดยตรัสว่า
‘ถ้าพวกเจ้ากระทำการละเมิด เราจะกระ-
จ่ายพวกเจ้าไปท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย

9 แต่ถ้าพวกเจ้าหันกลับมาหาเรา และ
รักษาบัญญัติทั้งหลายของเรา และประ-
พฤติตามบัญญัติเหล่านั้น ถึงแม้ว่าบางคน
ในพวกเจ้าถูกกระจัดกระจายไปอยู่ใต้ฟ้า
ที่ไกลที่สุด ถึงอย่างนั้นเราจะรวบรวมพวก
เขามาจากที่นั่น และจะนำพวกเขามายัง

(1) นหม 2:1; 10:1; อสธ 1:1-2, 5; ดนล 8:2 (2) นหม 7:2

(3) 2 พกษ 25:10; นหม 2:17 (5) อพย 20:6; 34:6-7 (6) 1 พกษ 8:28-29

(7) พญ 28:15; สดต 106:6 (8) ลนต 26:33; พญ 4:25-27 (9) ลนต 26:39

สถานที่ที่เราได้เลือกไว้ที่จะให้นามของเราดำรงอยู่นั้น’

10 บัดนี้ คนเหล่านี้เป็นพวกผู้รับใช้ของพระองค์และเป็นประชากรของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้โดยอุทธานุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์ และโดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์

11 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ บัดนี้ขอทรงให้พระกรรมของพระองค์เงี่ยฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำอธิษฐานของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ปรารถนาจะเกรงกลัวพระนามของพระองค์ และข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ ขอทรงให้ผู้รับใช้ของพระองค์จำเริญขึ้นในวันนี้ และขอโปรดให้เขาได้รับความเมตตาในสายตาของชายคนนี้” ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นพนักงานเชิดด้วยสายของกษัตริย์

บทที่ 2

กษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสทรงอนุญาตให้

เนหะมีย์ไปสร้างกำแพงเยรูซาเล็ม

1 และต่อมาในเดือนนิसान ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส น้ำองุ่นถูกจัดตั้งไว้ตรงพระพักตร์พระองค์ และข้าพเจ้าหยิบน้ำองุ่น และถวายน้ำองุ่นแด่กษัตริย์ บัดนี้แต่ก่อนข้าพเจ้าไม่เคยโคกเศร้าต่อพระพักตร์พระองค์

2 ดังนั้นกษัตริย์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ทำไมสีหน้าของเจ้าจึงเศร้าหมอง เจ้าก็ไม่เจ็บไม่ป่วยมิใช่หรือ เห็นจะไม่มีอะไรนอกจากเศร้าใจ” แล้วข้าพเจ้าก็เกรงกลัว

ยิ่งนัก

3 และข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “ขอกษัตริย์จงทรงพระเจริญเป็นนิตย์เถิด โฉนสีหน้าของข้าพระองค์จะไม่เศร้าหมองเล่า ในเมื่อเมืองสถานที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ร้างเปล่าอยู่ และประตูเมืองทั้งหลายก็ถูกเผาเสียด้วยไฟ”

4 แล้วกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าปรารถนาจะขออะไร” ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งสวรรค์

5 และข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าผู้รับใช้ของพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์ให้ไปยังยูดาห์ ยังเมืองแห่งที่ฝังศพทั้งหลายของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้สร้างเมืองนั้นขึ้นใหม่”

6 และกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า (พระราชนิประทับข้างพระองค์ด้วย) ว่า “การเดินทางของเจ้าจะกินเวลานานสักเท่าใด และเจ้าจะกลับมาเมื่อไร” ดังนั้นจึงเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ที่จะส่งข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าก็กำหนดเวลาให้พระองค์ทรงทราบ

7 ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้ากราบทูลกษัตริย์ว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอโปรดมีจดหมายหลายฉบับให้ข้าพระองค์นำไปถึงเหล่าผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น เพื่อพวกเขาจะได้อนุญาตให้ข้าพระองค์ผ่านไปจนข้าพระองค์เข้ามาในยูดาห์

(10) อพย 32:11; พย 9:29; ดนล 9:15 (11) ปฐก 40:21; นทม 1:6; 2:1; อสย 26:8

(1) อสร 7:1; นทม 1:11 (2) สภข 15:13 (3) 1 พกษ 1:31; 2 พกษ 24:10; 25:8-10

(4) นทม 1:4 (6) นทม 5:14; 13:6 (7) อสร 7:21; 8:36

8 และให้มีจดหมายฉบับหนึ่งถึงอาสาฟ
เจ้าพนักงานผู้ดูแลป่าไม้หลวง เพื่อเขาจะ
ได้ให้ไม้แก่ข้าพระองค์ไปทำบรรดาคน
ประตูประราชวังของพระนิเวศน์ และทำ
กำแพงเมือง และเพื่อทำบ้านที่ข้าพระ
องค์จะได้เข้าอาศัย” และกษัตริย์ก็ประ-
ทานให้ข้าพเจ้าตามพระหัตถ์อันประเสริฐ
ของพระเจ้าของข้าพเจ้าที่อยู่เหนือข้าพเจ้า
9 แล้วข้าพเจ้ามายังเหล่าผู้ว่าราชการ
มณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น และมอบจด-
หมายเหล่านั้นของกษัตริย์ให้แก่พวกเขา
บัดนี้กษัตริย์ได้ทรงจัดให้เหล่านายทหาร
และทหารม้าทั้งหลายมาพร้อมกับข้าพเจ้า
10 เมื่อสันบาลัททชาวโฮโรนาอิม และ
โทบิอาห์คนอัมโมนข้าราชการได้ยินเรื่อง
นี้ มันก็ทำให้พวกเขาเศร้าใจอย่างยิ่งที่มี
คนผู้หนึ่งมาเพื่อแสวงหาความผาสุกของ
ลูกหลานของอิสราเอล

เนหะมีย์แอบดูกำแพงเมืองอย่างลับ ๆ

11 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมายังเยรูซาเล็ม และ
พักอยู่ที่นั่นสามวัน

12 และข้าพเจ้าลุกขึ้นในเวลากลางคืน
คือข้าพเจ้ากับบางคนที่อยู่กับข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าไม่ได้บอกผู้หนึ่งผู้ใดถึงเรื่อง
ที่พระเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงดลใจข้าพเจ้า
ให้กระทำที่เยรูซาเล็ม และไม่มีสัตว์อื่น
อยู่กับข้าพเจ้านอกจากสัตว์ตัวที่ข้าพเจ้าขี่
อยู่

13 และในเวลากลางคืน ข้าพเจ้าก็ออกไป
ทางประตูแห่งหุบเขา ถึงต่อน้ำบ่อมังก์
และถึงประตูกองขยะ และได้ตรวจดูบรร-

ดากำแพงเยรูซาเล็มซึ่งพังลงแล้ว และ
ประตูเมืองทั้งหลายที่ถูกเผาเสียด้วยไฟ

14 แล้วข้าพเจ้าก็ไปตอยังประตูแห่งน้ำพุ
และถึงสระหลวง แต่ไม่มีสถานที่ที่จะให้
สัตว์ตัวที่ข้าพเจ้าขี่อยู่ผ่านไป

15 แล้วข้าพเจ้าขึ้นไปในเวลากลางคืนทาง
ลำธารและตรวจดูกำแพง และหันกลับมา
และเข้าไปทางประตูแห่งหุบเขา และจึง
กลับมา

16 และพวกหัวหน้าก็ไม่ทราบข้าพเจ้า
ไปไหน หรือข้าพเจ้าทำอะไร และข้าพเจ้า
ก็ยังไม่ได้บอกเรื่องนี้แก่พวกยิว หรือพวก
ปุโรหิต หรือพวกขุนนาง หรือพวกหัวหน้า
หรือคนอื่น ๆ ที่ทำงาน

เนหะมีย์ได้รับการหนุนใจ

คือพวกเขาสร้างกำแพงขึ้นได้

17 แล้วข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า “พวก
ท่านเห็นแล้วว่า พวกเรตกอยู่ในความ
ลำบากอย่างไร ที่เยรูซาเล็มปรักหักพังลง
และประตูเมืองทั้งหลายถูกเผาเสียด้วยไฟ
นั้น มาเถิด และให้พวกเราสร้างกำแพง
เยรูซาเล็มขึ้น เพื่อพวกเราจะต้องอับ
อายขายหน้าอีกต่อไป”

18 แล้วข้าพเจ้าบอกพวกเขาถึงพระหัตถ์
ของพระเจ้าของข้าพเจ้าซึ่งสถิตอยู่กับข้าพ
เจ้าเพื่อยังผลดี ตามบรรดาพระดำรัสของ
กษัตริย์ที่พระองค์ได้ตรัสกับข้าพเจ้าด้วย
และพวกเขาบอกว่า “ให้พวกเราลุกขึ้น
และสร้างเถิด” ดังนั้นพวกเขาจึงทำให้มือ
ของพวกเขาเข้มแข็งขึ้นสำหรับงานอันดีนี้

19 แต่เมื่อสันบาลัททคนโฮโรนาอิม และ

(8) อสร 5:5; นหม 2:18; 3:7; 7:6, 9, 28 (10) นหม 2:19; 4:1 (11) อสร 8:32

(13) 2 พศด 26:9; นหม 1:3; 2:17; 3:13 (14) 2 พกษ 20:20; นหม 3:15 (15) 2 ซมอ 15:23; ยรม 31:40

(17) นหม 1:3; สดต 44:13; ยรม 24:9; อสค 5:4 (18) 2 ซมอ 2:7 (19) นหม 6:6

โทป้อห์ข้าราชการ คนอัมโมน และเกเซมชาวอาระเบียได้ยินเรื่องนั้น พวกเขาก็หัวเราะเยาะเย้ยพวกเรา และเหยียดหยามพวกเรา และกล่าวว่า “พวกเจ้าทำอะไรกันนี้ พวกเจ้าจะกบฏต่อกษัตริย์หรือ”
20 แล้วข้าพเจ้าตอบพวกเขาและกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเจ้าแห่งสวรรค์ พระองค์จะทรงให้เราเจริญ ฉะนั้นพวกเราพวกผู้รับใช้ของพระองค์จะลุกขึ้น และสร้าง แต่พวกท่านไม่มีส่วนหรือสิทธิ์หรือที่ระลึกในเยรูซาเล็ม”

บทที่ 3

ประชากรช่วยกันสร้างกำแพงเมือง

1 แล้วเอลียาชีบผู้เป็นมหาปุโรหิตได้ลุกขึ้นพร้อมกับพี่น้องของท่านซึ่งเป็นพวกปุโรหิต และพวกเขาได้สร้างประตูแก่พวกเขาได้ทำพิธีชำระประตูให้บริสุทธิ์ และได้ตั้งบรรดาบานประตูของประตูนั้นคือพวกเขาได้ทำพิธีชำระประตูนั้นให้บริสุทธิ์จนถึงหอคอยเมอาห์ ไปจนถึงหอคอยฮานันเอล
2 และถัดท่านไป ชาวเยรีโคก็ได้สร้างและถัดพวกเขาไป ตักเกอร์บุตรชายของอิมรีก็ได้สร้าง
3 แต่ลูกหลานของหัสเสนาอาห์ได้สร้างประตูปลา ผู้ซึ่งได้วางบรรดางอบของประตู และได้ตั้งบานประตูทั้งหลายของประตู ติดลูกสลักทั้งปวงของประตู และเหล่าดาลประตูของประตูนั้น
4 และถัดพวกเขาไป เมเรโมบุตรชายของอูริยาห์ บุตรชายของโคสได้ซ่อมแซม

และถัดพวกเขาไป เมซูลามบุตรชายของเบเรคิยาห์ บุตรชายของเมเซซาเบลได้ซ่อมแซม และถัดพวกเขาไป ศาโดกบุตรชายของบาอานาได้ซ่อมแซม

5 และถัดพวกเขาไป ชาวเทโคอาได้ซ่อมแซม แต่พวกขุนนางของพวกเขาไม่ยอมเอาคอกของตนมารับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา

6 ยิ่งกว่านั้นเยโฮยาดาบุตรชายของปาเสอาห์ และเมซูลามบุตรชายของเบสไดอาห์ได้ซ่อมแซมประตูเก่า พวกเขาวางบรรดางอบของประตู และตั้งบานประตูทั้งหลายของประตู และติดลูกสลักทั้งปวงของประตู และเหล่าดาลประตูของประตูนั้น

7 และถัดพวกเขาไป เมลาติยาห์ชาวกิเบโอนและยาโดนชาวเมโรโนท ชาวเมืองกิเบโอนและชาวเมืองมิสปาห์ได้ซ่อมแซม จนถึงบัลลังก์ของผู้ว่าราชการมณฑลบนฟากแม่น้ำข้างนี้

8 ถัดเขาไป อูสซีเอลบุตรชายของฮารฮายห์ ของพวกช่างทองได้ซ่อมแซม ถัดเขาไป ฮานันยาห์ บุตรชายของช่างน้ำหอมคนหนึ่งได้ซ่อมแซมเช่นกัน และพวกเขาทำให้เยรูซาเล็มเข้มแข็งขึ้นจนถึงกำแพงกว้าง

9 และถัดพวกเขาไป เรไฟยาห์บุตรชายของเฮอร์ ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็มได้ซ่อมแซม

10 และถัดพวกเขาไป เยดาयाห์บุตรชายของฮารุมพ์ได้ซ่อมแซม จนถึงตรงข้ามกับ

(20) อสร 4:3 (1) นหม 3:20; 12:10, 39; 13:4, 7, 28; ยรม 31:38 (2) อสร 2:34
(3) 2 พศด 33:14; นหม 6:1; 7:1; 12:39; ศฟย 1:10 (4) อสร 8:33 (5) วนฉ 5:23
(6) นหม 12:39 (7) อสร 8:36; นหม 2:7-9; 7:25 (8) นหม 12:38

บ้านของเขา และถัดเขาไป ฮัทธัชบุตรชาย
ของฮาซับนียาห์ได้ซ่อมแซม

11 มัลคิยาห์บุตรชายของฮาริม และ
หัทธัชบุตรชายของปาห์ทโมอับ ได้ซ่อม
แซมอีกส่วนหนึ่ง และหอคอยของเตาอบ
ทั้งหลาย

12 และถัดเขาไป ชัลลุมบุตรชายของ
ฮัลโลเทซ ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งของเยรูซา-
เล็มได้ซ่อมแซม ทั้งตัวเขาและบุตรสาวทั้ง
หลายของเขา

13 ฮานูนและชาวเมืองศานโนอาห์ได้ซ่อม
แซมประตูหุบเขา พวกเขาสร้างประตูขึ้น
ใหม่ และตั้งบรรดาบานประตูของประตู
ติดลูกสลักของประตู และเหล่าดาลประตู
ของประตูนั้น และซ่อมแซมกำแพงระยะ
หนึ่งพันศอก จนถึงประตูกองขยะ

14 แต่มัลคิยาห์บุตรชายของเรคาบ ผู้ป
ครองส่วนหนึ่งของเบธฮัคเคเรม ได้ซ่อม
ประตูกองขยะ เขาสร้างประตู และตั้งบาน
ประตูทั้งหลายของประตู ติดลูกสลักทั้ง
ปวงของประตู และเหล่าดาลประตูของ
ประตูนั้น

15 แตชัลลุมบุตรชายของคลโฮเซห์ ผู้ป
ครองส่วนหนึ่งของมิสปาห์ ได้ซ่อมแซม
ประตูน้ำพุ เขาได้สร้างประตู และมุงสำ
หรับประตู และตั้งบานประตูทั้งหลายของ
ประตู ติดลูกสลักทั้งปวงของประตู และ
เหล่าดาลประตูของประตูนั้น และกำ-
แพงสระซีโลอาห์ซึ่งอยู่ข้างราชอุทยานของ
กษัตริย์ และจนถึงบันไดที่ลงไปจากนคร
ของดาวิด

16 ถัดเขาไป เนหะมีห์บุตรชายของฮัสบูก
ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งของเบธซูร์ได้ซ่อม-
แซม จนถึงสถานที่ตรงข้ามกับบรรดา
อุโมงค์ฝังศพของดาวิด และถึงสระที่ขุด
ไว้ และถึงโรงของชายฉกรรจ์

17 ถัดเขาไป คนเลวีได้ซ่อมแซมคือ
เรฮูมบุตรชายของบานี ถัดเขาไป ฮาซาบิ-
ยาห์ ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งของเคอีลาห์ ได้
ซ่อมแซมส่วนของเขา

18 ถัดเขาไป พี่น้องของพวกเขาได้ซ่อม
แซมคือ บัฟวัยบุตรชายของเฮนาตัต ผู้ป
ครองครึ่งหนึ่งของเคอีลาห์

19 และถัดเขาไป เอเซอร์บุตรชายของ
เยชูอา ผู้ปกครองเมืองมิสปาห์ได้ซ่อม
แซมอีกส่วนหนึ่งตรงข้ามกับทางขึ้นไปยัง
คลังอาวุธตรงที่มุมหักของกำแพง

20 ถัดเขาไป บาร์คบุตรชายของคัปปัย
ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งอย่างจริงจัง ตั้ง
แต่มุมหักของกำแพงจนถึงประตูบ้านของ
เอลียาซิบผู้เป็นมหาปุโรหิต

21 ถัดเขาไป เมเรโมบุตรชายของ
อูริยาห์ บุตรชายของโคส ได้ซ่อมแซมอีก
ส่วนหนึ่ง ตั้งแต่ประตูบ้านของเอลียาซิบ
ถึงปลายบ้านของเอลียาซิบ

22 และถัดเขาไป พวกปุโรหิตชาวที่ราบ
ได้ซ่อมแซม

23 ถัดเขาไป เบนยามินและหัทธัช ได้
ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของพวกเขา ถัด
เขาไป อาซาริยาห์บุตรชายของมาอาเส-
อาห์ บุตรชายของอานานิยาห์ได้ซ่อมแซม
ข้างบ้านของตน

(11) นหม 12:38 (13) นหม 2:13, 15 (14) ยรม 6:1

(15) 2 พกษ 25:4; นหม 2:14; อสย 8:6; ยน 9:7

(16) 2 พกษ 20:20; อสย 7:3; 22:11 (19) 2 พศด 26:9

24 ถัดเขาไป บินนุบุตรชายของเฮนาตต์ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่บ้านของ อาซาริยาห์ถึงมุมหักของกำแพง คือถึงมุม เลี้ยว

25 ปาลาลบุตรชายของอุซัยได้ซ่อมแซม ที่ตรงข้ามกับมุมหักของกำแพง และ หอคอยซึ่งยื่นจากพระราชวังหลังบนของ กษัตริย์ที่อยู่ข้างลานแห่งเรือนจำ ถัดเขา ไป เปดายาห์บุตรชายของปาโรซ

26 ยิ่งกว่านั้นพวกคนใช้ประจำพระวิหาร อาศัยอยู่ในโอเฟล ได้ซ่อมแซมจนถึง ที่ตรงข้ามกับประตูน้ำทางด้านทิศตะวันออกและที่หอคอยที่ยื่นออกไป

27 ถัดพวกเขาไป ชาวเทโคอาได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งตรงข้ามกับหอคอยใหญ่ ที่ยื่นออกไป จนถึงกำแพงโอเฟล

28 พวกปุโรหิตได้ซ่อมแซมเหนือประตู ม้าขึ้นไป ต่างก็ซ่อมที่ตรงข้ามกับบ้านของ ตน

29 ถัดพวกเขาไป ศาโดบุตรชายของ อิมเมอร์ ได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับบ้าน ของเขา ถัดเขาไป เซไมอาห์บุตรชายของ เซคานิยาห์ คนเฝ้าประตูตะวันออกได้ ซ่อมแซมเช่นกัน

30 ถัดเขาไป ฮานันยาห์บุตรชายของ เซเลมียาห์ และฮานูนบุตรชายคนที่หก ของศาลาฟ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ถัด เขาไป เมซูลลามบุตรชายของเบเรคิยาห์ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับห้องของเขา

31 ถัดเขาไป มัลคิยาห์บุตรชายของช่าง ทองผู้นั้นได้ซ่อมแซมจนถึงสถานที่ของ

พวกคนใช้ประจำพระวิหาร และของพวก พ่อค้า ตรงข้ามกับประตูมืฟคาด และจนถึงทางขึ้นไปที่มุม

32 และระหว่างทางขึ้นไปที่มุมจนถึง ประตูแคะนั้น พวกช่างทองและพวกพ่อค้าได้ซ่อมแซม

บทที่ 4

สนับลัลกับโทบิอาห์เยาะเย้ยพวกยิว

1 แต่ต่อมา เมื่อสนับลัลได้ยินว่าพวก เรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาก็โกรธและ เดือดดาลมาก และเยาะเย้ยพวกยิว

2 และเขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและ กองทัพของสะมาเรีย และกล่าวว่า “พวก ยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน พวกเขาจะ ทำให้ตัวเองเข้มแข็งขึ้นหรือ พวกเขาจะ ถวายสัตวบูชาหรือ พวกเขาจะทำให้เสร็จ ในวันเดียวหรือ พวกเขาจะเอาหินทั้ง หลายซึ่งถูกเผาจากกองขยะมาใช้อีกหรือ”

3 บัดนี้ โทบิอาห์คนอัมโมนอยู่ข้าง ๆ เขา และโทบิอาห์กล่าวว่า “แม้แต่สิ่งซึ่งพวก เขากำลังสร้างอยู่นั้น ถ้าสุนัขจิ้งจอกตัว หนึ่งวิ่งขึ้นไป มันก็จะพังกำแพงหินของ พวกเขาลงมาเลยเชียว”

เนหะมีย์อธิษฐาน

4 “ขอทรงสดับฟัง โอ ข้าแต่พระเจ้าของ พวกข้าพระองค์ เพราะพวกข้าพระองค์ เป็นที่ถูกเหยียดหยาม และขอทรงให้การ เยาะเย้ยของพวกเราให้ตกบนศีรษะของ พวกเราเอง และขอทรงมอบพวกเราไว้ให้ เป็นเหยื่อในแผ่นดินแห่งการเป็นเชลยนั้น

5 และขออย่าทรงปกปิดความชั่วช้าของ

(24) อสร 8:33; นหม 3:19 (25) ยรม 32:2; 33:1; 37:21 (26) 2 พศต 27:3; อสร 2:43; นหม 8:1, 3; 11:21 (28) 2 พกษ 11:16; 2 พศต 23:15; ยรม 31:40 (32) นหม 3:1; 12:39 (1) นหม 2:10, 19 (3) นหม 2:10, 19 (4) สดต 79:12; 123:3-4 (5) สดต 69:27-28; 109:14-15; ยรม 18:23

พวกเขาไว้ และขอยาลบล้างบาปของ
พวกเขาต่อพระพักตร์พระองค์ เพราะ
พวกเขาได้ยั่วให้พระองค์กริ้วต่อหน้า
บรรดาผู้ก่อสร้าง”

6 ดังนั้น พวกเราจึงสร้างกำแพงขึ้น
และกำแพงทั้งสี่ก็ต่อกันสูงครึ่งหนึ่งแล้ว
เพราะประชากรมีใจที่จะทำงาน

การวางแผนร้าย

เนหะมีย์จึงอธิษฐานต่อ

7 แต่ต่อมา เมื่อสันบาลัท และโทปียาห์
และชาวอาระเบีย และคนอัมโมน และชาว
อัชโดได้ยินว่า การซ่อมแซมกำแพงเยรู-
ซาเล็มนั้นกำลังคืบหน้าต่อไป และกำลัง
ปิดช่องโหว่ต่าง ๆ พวกเขาจึงโกรธมาก

8 และพวกเขาทุกคนสมคบคิดกันว่าจะมา
และต่อสู้กับเยรูซาเล็ม และขัดขวางการ
ก่อสร้างนั้น

9 แต่อย่างไรก็ตาม พวกเราได้ทำการ
อธิษฐานของพวกเราต่อพระเจ้าของพวก
เรา และวางยามป้องกันพวกเขาทั้งกลาง
วันและกลางคืนเพราะเหตุพวกเขา

บรรดาศัตรู

ขู่เชิญพวกยิว

10 และยูดาห์กล่าวว่า “เรี่ยวแรงของ
บรรดาคนที่ชนของเราก็กำลังทรุดลง และมี
ชยะอยู่มากนัก ดังนั้นพวกเราจึงไม่สา-
มารถสร้างกำแพงได้”

11 และพวกปฏิบัติของพวกเรากล่าวว่า
“พวกเขาจะไม่รู้และไม่เห็นจนกว่าพวก
เราจะเข้ามาท่ามกลางพวกเขา และฆ่า
พวกเขาเสีย และทำให้งานนั้นยุติเสีย”

12 และต่อมา เมื่อพวกยิวซึ่งอาศัยอยู่
ใกล้พวกเขามา พวกเขาได้บอกพวกเรารู้
สิบครั้งว่า “จากทุกหนทุกแห่งที่พวกท่าน
จะกลับมาหาพวกเรา พวกเราจะยกมาต่อ
สู้กับพวกท่าน”

13 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งประชากรไว้ใน
บรรดาส่วนที่ต่ำที่สุดข้างหลังกำแพง และ
บนที่สูงทั้งหลาย ตามครอบครัวต่าง ๆ
ของพวกเขา พร้อมกับดาบทั้งหลายของ
พวกเขา หอกทั้งปวงของพวกเขา และ
เหล่าคันธนูของพวกเขา

14 และข้าพเจ้ามองดู และลุกขึ้น และ
กล่าวแก่พวกขุนนาง และแก่พวกหัวหน้า
และแก่ประชากรที่เหลืออยู่ว่า “พวกท่าน
อย่ากลัวพวกเขาเลย จงระลึกถึงองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งใหญ่ยิ่งและน่าเกรงกลัว
และจงต่อสู้เพื่อพี่น้องของพวกท่าน บรร-
ดาบุตรชายของพวกท่าน และบุตรสาวทั้ง
หลายของพวกท่าน ภรรยาของพวกท่าน
และบ้านทั้งหลายของพวกท่าน”

15 และต่อมา เมื่อบรรดาศัตรูของพวก
เราได้ยินว่าพวกเราทราบเรื่องแล้ว และ
พระเจ้าได้ทรงทำให้แผนงานของพวกเรา
สูญสิ้นไป พวกเราทุกคนก็กลับมายังกำ-
แพง ถึงงานของตนทุกคน

16 และต่อมาตั้งแต่วันนั้นมา เหล่าผู้
รับใช้ของข้าพเจ้าครั้งหนึ่งทำการก่อสร้าง
และอีกครั้งหนึ่งของพวกเขาถือพวกหอก
พวกโล่ และพวกคันธนู และพวกเสื้อ
เกราะ และพวกหัวหน้าหนูลงหลังบรรดา
วงศ์วานของยูดาห์

(7) นหม 2:19; 4:1 (8) สดต 83:3-5 (9) สดต 50:15

(14) กตว 14:9; พบญ 1:29; 10:17; 2 ซมอ 10:12

(15) โยบ 5:12

17 พวกเขาซึ่งก่อสร้างกำแพง และพวกเขาที่ชนของทั้งหลาย พร้อมกับบรรดาคนที่ยกของขึ้น ทุกคนมีมือหนึ่งของตนทำงาน และอีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้

18 ด้วยว่าพวกผู้ก่อสร้าง ทุกคนมีดาบของตนคาบอยู่ที่ซี่ข้างของตน และทำการก่อสร้าง และชายที่เป่าแตรก็อยู่ข้างข้าพเจ้า

19 และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกขุนนาง และแก่พวกหัวหน้า และแก่ประชากรที่เหลืออยู่ว่า “การงานก็ใหญ่โตและกระจายกันไปมาก และพวกเราแยกกันอยู่บนกำแพง ต่างคนก็อยู่ไกลจากกัน

20 ฉะนั้นพวกท่านได้ยินเสียงแตรที่ไหน พวกท่านจงวิ่งกรูกันไปหาพวกเราที่นั่น พระเจ้าของพวกเราจะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา”

21 ดังนั้นพวกเราจึงตรากตรำในงานนั้น และพวกเราครึ่งหนึ่งถือหอกทั้งหลายตั้งแต่เช้ามีดจนดวงดาวขึ้น

22 เช่นกันในเวลานั้น ข้าพเจ้ากล่าวแก่ประชากรว่า “ขอให้ทุกคนพร้อมกันคนใช้ของเขา ค้ำคั้นเสีภายในเยรูซาเล็ม เพื่อในเวลากลางคืนพวกเราจะเป็นยามให้พวกเรา และทำงานในเวลากลางวัน”

23 ดังนั้นข้าพเจ้า หรือพี่น้องของข้าพเจ้า หรือพวกคนใช้ของข้าพเจ้า หรือพวกคนยามซึ่งติดตามข้าพเจ้าก็ดี ไม่มีใครในพวกเราถอดเครื่องแต่งกายของตนออกเว้นแต่ทุกคนถอดเครื่องแต่งกายออกเพื่อชักเท่านั้น

บทที่ 5

คนยิวยังมีบางคนเอาพี่น้องที่เป็นหนี้พวกเขามาเป็นทาส

1 และมีเสียงร้องใหญ่โตของประชากร และของภรรยาของพวกเขากล่าวโทษพี่น้องของพวกเขาคือพวกยิว

2 เพราะมีบางคนทีกล่าวว่า “พวกเราบรรดาบุตรชายของพวกเรา และบุตรสาวทั้งหลายของพวกเรา มีคนเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นขอให้พวกเรารับข้าวสำหรับพวกเขา เพื่อพวกเราจะได้รับประทาน และมีชีวิตอยู่ได้”

3 มีบางคนกล่าวด้วยว่า “พวกเราได้จำนำบรรดาไร่นา สวนองุ่นทั้งหลาย และบ้านทั้งปวงของพวกเรา เพื่อพวกเราจะได้ซื้อข้าว เพราะเหตุการณ์กันดารอาหาร”

4 มีคนอื่น ๆ กล่าวด้วยว่า “พวกเราได้ยืมเงินมาเป็นค่าภาษีถวายกษัตริย์ และได้จำนำบรรดาและสวนองุ่นทั้งหลายของพวกเรา

5 ถึงอย่างนั้น เนื้อของพวกเราก็เป็นเหมือนเนื้อพี่น้องของพวกเรา ลูก ๆ ของพวกเรา ก็เหมือนลูก ๆ ของพวกเขา และดูเถิด พวกเราก็มอบบรรดาบุตรชายของพวกเราและบุตรสาวทั้งหลายของพวกเราให้เป็นทาส และบุตรสาวบางคนของพวกเรา ก็เป็นทาสอยู่แล้ว และพวกเราไม่มีกำลังที่จะไถ่พวกเขาเลย เพราะคนอื่น ๆ ได้ยืมบรรดาและสวนองุ่นทั้งหลายของพวกเรา”

6 และข้าพเจ้าโกรธมากเมื่อข้าพเจ้าได้ยิน

(20) อพย 14:14, 25; พบญ 1:30; 3:22; 20:4; ยชา 23:10; 2 พศด 20:29

(1) ลนต 25:35-37; พบญ 15:7; นทม 5:7-8

(5) อพย 21:7; ลนต 25:39; อสย 58:7

เสียงร้องของพวกเขา และถ้อยคำเหล่านี้
7 แล้วข้าพเจ้าก็ตรัสตรองอยู่ และข้าพเจ้า
ตำหนิพวกขุนนาง และพวกหัวหน้า และ
กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านทุกคนได้
ให้ยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยจากพี่น้องของ
ตน” และข้าพเจ้าได้เรียกชุมนุมใหญ่มาสู่
กับพวกเขา

8 และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า “ตาม
แต่พวกเราสามารถทำได้ พวกเราได้ไถ่
พวกยิวพี่น้องของพวกเรา ผู้ซึ่งได้ถูกขาย
ให้แก่พวกคนต่างชาติคืนมาแล้ว และ
พวกท่านจะขายแม้แต่พี่น้องของพวกท่าน
หรือ หรือจะให้พวกเขาถูกขายให้แก่พวก
เราหรือ” แล้วคนเหล่านั้นก็นิ่งอยู่ และ
พูดไม่ออก

9 ข้าพเจ้ากล่าวด้วยว่า “สิ่งที่พวกท่านทำ
อยู่นั้นไม่ดี ไม่ควรที่พวกท่านจะดำเนิน
ในความเกรงกลัวพระเจ้าของพวกเราหรือ
เพราะเหตุการเยาะเย้ยของพวกคนต่าง
ชาติ บรรดาศัตรูของพวกเรา

10 ข้าพเจ้า เช่นเดียวกัน และพี่น้องของ
ข้าพเจ้า และพวกคนใช้ของข้าพเจ้า จะให้
พวกเขา ยืมเงินและข้าวก็ได้ ข้าพเจ้าขอ
ร้องพวกท่าน ให้พวกเราเลิกการให้ยืม
โดยคิดดอกเบี้ยนี้เสียเถิด

11 ขอจงคืน ข้าพเจ้าขอร้องพวกท่าน ให้
แก่พวกเขาในวันนี้เลยคือ บรรดาไร่นา
ของพวกเรา สวนองุ่นทั้งหลายของพวก
เขา สวนมะกอกทั้งปวงของพวกเรา และ
บ้านทั้งหลายของพวกเรา พร้อมทั้งส่วน
ร้อยละของเงิน และของข้าว น้าองุ่น และ

น้ำมันด้วย ซึ่งพวกท่านได้ริบเอาจากพวก
เขานั้น”

12 แล้วพวกเขากล่าวว่า “พวกเราจะคืน
ให้พวกเขา และจะไม่เรียกร้องสิ่งใด ๆ
จากพวกเขา ดังนั้นพวกเราจะกระทำตาม
ที่ท่านพูด” แล้วข้าพเจ้าก็เรียกพวกปุโร-
หิตมา และเอาคำสาบานจากพวกเขาว่า
พวกเขาจะกระทำตามคำสัญญานี้

13 ข้าพเจ้าก็สลัดटकของข้าพเจ้าด้วย
และกล่าวว่า “ขอพระเจ้าทรงสลัดทุกคน
เสียจากบ้านของเขา และจากการงานของ
เขา ที่ไม่ได้กระทำตามคำสัญญานี้ คือเขา
จะถูกสลัดออกและถูกทำให้ว่างเปล่าอย่าง
นี้แหละ” และชุมนุมชนทั้งล้นกล่าวว่า
“เอเมน” และได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์
และประชากรได้กระทำตามคำสัญญานี้

เนหะมีย์รับประทานอาหาร

ของตนเองสิบสองปี

14 “ยิ่งกว่านั้นตั้งแต่เวลาที่ข้าพเจ้าได้รับ
แต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการของพวกเราใน
แผ่นดินยูดาห์ ตั้งแต่ปีที่ยี่สิบจนถึงปีที่
สามสิบสองแห่งรัชกาลของกษัตริย์อาร์-
ทาเซอร์ซีส คือสิบสองปีด้วยกัน ข้าพเจ้า
และพี่น้องของข้าพเจ้าไม่ได้รับประทาน
อาหารของตำแหน่งผู้ว่าราชการ

15 แต่ผู้ว่าราชการคนอื่น ๆ ที่อยู่ก่อน
ข้าพเจ้าได้เบียดเบียนประชากร และได้
เอาอาหารและน้าองุ่นไปจากพวกเขา
นอกจากเงินวันละสี่สิบเชเซล ไขแล้ว แม้
พวกคนรับใช้ของท่านเหล่านั้นได้ใช้อา-
นาจเหนือประชากร แต่ข้าพเจ้าไม่ได้

(7) อพย 22:25; สดต 25:36; พบญ 23:19-20; อสด 22:12 (8) สดต 25:48

(9) สดต 25:36; 2 ซมอ 12:14; รม 2:24; 1 ปต 2:12 (12) อสร 10:5; ยรม 34:8-9

(13) 2 พกษ 23:3; มธ 10:14; กจ 13:51; 18:6 (14) นทม 2:1; 13:6; 1 คร 9:4-15 (15) นทม 5:9

กระทำเช่นนั้น เพราะความเกรงกลัวพระเจ้า

16 ใช้แล้ว ข้าพเจ้ายังเดินหน้าต่อไปในงานแห่งกำแพงนี้ด้วย และพวกเราไม่ได้ซื้อที่ดินเลย และพวกคนใช้ทั้งลันของข้าพเจ้าได้ชุมนุมกันที่นั่นเพื่อทำงาน

17 ยิ่งกว่านั้นมีพวกยิวและพวกหัวหน้างหนึ่งร้อยห้าสิบคนร่วมสํารับกับข้าพเจ้านอกเหนือจากคนเหล่านั้นที่มาอยู่กับพวกเราจากท่ามกลางพวกคนต่างชาติที่อยู่รอบพวกเรา

18 บัดนี้ สิ่งซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้าในวันหนึ่ง ๆ มีวัวตัวผู้ตัวหนึ่ง และแกะที่คัดเลือกแล้วหกตัว เป็ดไก่หลายตัว ได้ถูกเตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้าด้วย และในทุก ๆ สิบวันน้ำองุ่นมากมายหลายถุงหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะมากอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เรียกร่องเอาส่วนอาหารของตำแหน่งผู้ว่าราชการ เพราะว่าการปรนนิบัตินั้นเป็นภาระหนักแก่ประชากรนี้อยู่แล้ว

19 ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ตามสิ่งทั้งปวงที่ข้าพระองค์ได้กระทำเพื่อประชากรเหล่านี้เถิด”

บทที่ 6

เนหะมีห์ไม่ยอมพบกับพวกผู้วิจารณ์

1 บัดนี้ต่อมา เมื่อสันบาลัท และโทปี-อาห์ และเกเซมชาวอาระเบีย และศัตรูอื่น ๆ ของพวกเราได้ยินว่า ข้าพเจ้าได้ก่อสร้างกำแพง และไม่มีช่องโหว่เหลืออยู่ในกำ-

แพงนั้นแล้ว (ถึงแม้ว่าจนถึงเวลานั้นข้าพเจ้ายังไม่ได้ตั้งบรรดาบานประตูที่ประตูเมืองทั้งหลาย)

2 สันบาลัทกับเกเซมส่งมายังข้าพเจ้าโดยกล่าวว่า “ขอเชิญมา ให้พวกเราพบกันในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในที่ราบแห่งโอโน” แต่พวกเขาเจตนาจะทำอันตรายต่อข้าพเจ้า

3 และข้าพเจ้าส่งพวกผู้สื่อสารไปหาพวกเขา โดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่ ข้าพเจ้าจึงลงมาไม่ได้ ทำไมจะให้งานหยุดเสียในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานและลงมาหาพวกท่าน”

4 ถึงอย่างนั้น พวกเขาก็ส่งมายังข้าพเจ้าอย่างนี้สี่ครั้ง และข้าพเจ้าก็ตอบพวกเขาในทำนองเดียวกัน

5 แล้วสันบาลัทได้ส่งคนใช้ของท่านมาหาข้าพเจ้าในทำนองเดียวกันเป็นครั้งที่ห้าพร้อมกับจดหมายฉบับหนึ่งเปิดมาในมือของเขา

6 ในจดหมายฉบับนั้นมีเขียนไว้ว่า “มีการกล่าวกันในท่ามกลางพวกคนต่างชาติ และเกเซมก็กล่าวเรื่องนี้ว่า ท่านและพวกยิวเจตนาจะกบฏ เพราะเหตุนี้เองท่านจึงสร้างกำแพง เพื่อท่านจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ตามถ้อยคำเหล่านี้

7 และท่านได้แต่งตั้งพวกผู้พยากรณ์ไว้ให้ประกาศเกี่ยวกับตัวท่านที่เยรูซาเล็ม โดยกล่าวว่า ‘มีกษัตริย์องค์หนึ่งในยูดาห์’ และบัดนี้จะมีรายงานให้กษัตริย์ตามถ้อยคำเหล่านี้ เหตุฉะนั้นบัดนี้ ขอเชิญมา และ

(16) นหม 4:1; 6:1 (17) 2 ซมอ 9:7; 1 พกษ 18:19 (18) 1 พกษ 4:22; นหม 5:14

(19) นหม 13:14, 22 (1) นหม 2:10, 19; 3:1, 3; 4:1, 7; 13:28

(2) 1 พศด 8:12; นหม 11:35; สดต 37:12, 32; สภข 26:24-25 (6) นหม 2:19

ให้พวกเราปรึกษากัน”

8 แล้วข้าพเจ้าก็ส่งไปยังเขา โดยกล่าวว่า “ไม่มีการกระทำใด ๆ ตามที่ท่านกล่าวมานั้นเลย แต่ท่านเสกสรรสิ่งเหล่านั้นขึ้นตามใจของท่านเอง”

9 เพราะพวกเขาทั้งล้นทำให้พวกเรากลัว โดยกล่าวว่า “มือของพวกเขาจะอ่อนแอลงจากงานนั้น เพื่องานนั้นจะไม่สำเร็จ” ฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเสริมกำลังมือของข้าพระองค์

10 ภายหลังข้าพเจ้าเข้ามาในบ้านของเซไมอาห์ บุตรชายของเดไลยาห์ บุตรชายของเมเหทาเบล ผู้ที่เก็บตัวอยู่ และเขากล่าวว่า “ให้พวกเราพบกันในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ภายในพระวิหาร และให้พวกเราปิดประตูทั้งหลายของพระวิหารเสีย เพราะพวกเขาจะมาเพื่อฆ่าท่าน ไซแล้วในเวลากลางคืนพวกเขาจะมาเพื่อฆ่าท่านเสีย”

11 และข้าพเจ้ากล่าวว่า “คนอย่างข้าพเจ้าควรจะหนีหรือ และมีใครบ้างที่เป็นคนอย่างข้าพเจ้าจะเข้าไปอยู่ในพระวิหารเพื่อช่วยชีวิตของตนให้รอดเล่า ข้าพเจ้าจะไม่เข้าไป”

12 และดูเถิด ข้าพเจ้ารับรู้ที่ พระเจ้าไม่ได้ทรงส่งเขามา แต่ว่าเขาได้กล่าวคำพยากรณ์นี้ต่อข้าพเจ้า เพราะโทบิอาห์และสันบาลัทได้จ้างเขา

13 ฉะนั้นเขาจึงถูกจ้างมา เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลัว และกระทำตาม และทำบาป และเพื่อพวกเขาจะมีเรื่องไปรายงานชั่วร้าย

เพื่อพวกเขาจะได้ติเตียนข้าพเจ้า

14 “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงโทบิอาห์และสันบาลัทตามการงานเหล่านี้ของพวกเรา และถึงโนอัทยาห์หญิงผู้พยากรณ์ และผู้พยากรณ์คนอื่น ๆ ที่เหลือ ที่หมายจะให้ข้าพระองค์กลัว”

กำแพงเมืองได้สำเร็จ

15 ดังนั้นกำแพงจึงสำเร็จในวันที่สี่สิบห้าของเดือนเอลูล ในเวลาห้าสิบสองวัน

16 และต่อมา เมื่อศัตรูทั้งล้นของพวกเราได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้ และเมื่อพวกคนต่างชาติที่อยู่รอบพวกเราเห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว พวกเขาก็หมดกำลังใจในสายตาของพวกเราเอง เพราะพวกเขาดูออกว่างานนี้สำเร็จได้โดยพระเจ้าของพวกเรา

17 ยิ่งกว่านั้นในวันเหล่านั้น ชุนนางทั้งหลายของยูดาห์ได้ส่งจดหมายหลายฉบับไปถึงโทบิอาห์ และจดหมายหลายฉบับของโทบิอาห์ก็มาถึงพวกเรา

18 เพราะมีหลายคนในยูดาห์ได้ไปเยี่ยมเยียนไว้กับเขาแล้ว เพราะเขาเป็นบุตรเขยของเศคานิยาห์ บุตรชายของอาราห์ และโยฮานันบุตรชายของเขาได้รับบุตรสาวของเมซูลาม บุตรชายของเบเรคิยาห์เป็นภรรยา

19 พวกเขารายงานถึงการดีต่าง ๆ ของโทบิอาห์ต่อหน้าข้าพเจ้าด้วย และกล่าวว่าบรรดาถ้อยคำของข้าพเจ้าให้เขาฟัง และโทบิอาห์ได้ส่งจดหมายหลายฉบับมาเพื่อให้ข้าพเจ้ากลัว

(12) อสค 13:22 (14) นหม 13:29; อสค 13:17

(16) นหม 2:10; 4:1, 7; 6:1; สดต 126:2

(18) อสร 10:15; นหม 3:4; 13:4, 28

บทที่ 7

สถานากับผู้ว่าการป้อม
เป็นผู้ดูแลเยรูซาเล็ม

1 บัดนี้ต่อมา เมื่อกำแพงถูกสร้างเสร็จแล้ว และข้าพเจ้าได้ตั้งบานประตูทั้งหลาย และพวกผู้เฝ้าประตู และพวกนักร้อง และคนเลวีได้ถูกแต่งตั้งไว้แล้ว

2 ข้าพเจ้าก็มอบให้สถานีน้องชายของข้าพเจ้า และสถานียาห์ผู้ดูแลพระราชวังเป็นผู้รับผิดชอบเหนือกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเขาเป็นคนสัตย์ซื่อ และเกรงกลัวพระเจ้ามากกว่าคนจำนวนมาก

3 และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า “อย่าให้บรรดาประตูเมืองเยรูซาเล็มถูกเปิดจนกว่าแดดจะร้อน และขณะเมื่อพวกเขาเฝ้ายามอยู่ ก็ให้พวกเขาปิดประตูเมืองเหล่านั้น และเอาดาลกันประตูเหล่านั้นไว้ และจงแต่งตั้งพวกยามจากชาวกรุงเยรูซาเล็ม ต่างก็ประจำที่ของเขา และทุกคนก็อยู่ยามตรงข้ามบ้านของตน”

4 บัดนี้คนนั้นกว้างและใหญ่ แต่คนภายในนครนั้นมีน้อย และบ้านเรือนต่าง ๆ ก็ยังไม่ได้ถูกสร้างไว้

ลำดับวงศ์ตระกูลของ
คนที่ขึ้นมาจากบาบิโลนครั้งแรก

5 และพระเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงใส่ในใจของข้าพเจ้าให้เรียกชุมนุมพวกขุนนาง และพวกหัวหน้า และประชากร เพื่อพวกเขาจะลงทะเบียนไว้ในลำดับวงศ์ตระกูล และข้าพเจ้าได้พบหนังสือลำดับวงศ์ตระกูลของคนเหล่านั้นซึ่งขึ้นมาครั้งแรก และ

พบว่าเขียนในหนังสือม้วนนั้นไว้ว่า

6 คนเหล่านี้เป็นประชากรแห่งมณฑลที่ขึ้นมาจากการเป็นเชลยของพวกที่ได้ถูกกวาดไป ผู้ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้กวาดไป และกลับมายังเยรูซาเล็มและยูดาห์ ทุกคนกลับมายังนครของตน

7 ผู้ซึ่งมาพร้อมกับเศรุบบาเบล เยชูา เนหะมีย์ อาซารียาห์ ราอามียาห์ นาหะมานี โมเรเตคัย บิลชาน มิสเปเรท บิกกัย เนฮูม บาอานาห์ ข้าพเจ้ากล่าวว่า จำนวนผู้ชายของคนอิสราเอลมีดังนี้

8 ลูกหลานของปาโรซ สองพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน

9 ลูกหลานของเซฟาธียาห์ สามร้อยเจ็ดสิบสองคน

10 ลูกหลานของอาราห์ หกร้อยห้าสิบสองคน

11 ลูกหลานของปาห์ทโมอับ จากลูกหลานของเยชูอาและโยอาบ สองพันแปดร้อยสิบแปดคน

12 ลูกหลานของเอลาม หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน

13 ลูกหลานของศัทรู แปดร้อยสี่สิบห้าคน

14 ลูกหลานของศักคัย เจ็ดร้อยหกสิบคน

15 ลูกหลานของบินนุย หกร้อยสี่สิบแปดคน

16 ลูกหลานของเบบัย หกร้อยยี่สิบแปดคน

(1) นหม 6:1, 15 (2) อพย 18:21; นหม 1:2; 2:8; 10:23

(4) พบญ 4:27 (6) อสร 2:1-70

(7) อสร 5:2; นหม 12:1, 47; มธ 1:12-13

17 ลูกหลานของอัสกาต สองพันสามร้อยยี่สิบสองคน

18 ลูกหลานของอาโดนิคัม หกร้อยหกสิบเจ็ดคน

19 ลูกหลานของบิกวัย สองพันหกสิบเจ็ดคน

20 ลูกหลานของอาดิน หกร้อยห้าสิบห้าคน

21 ลูกหลานของอาเทอร์ของเฮเซคียาห์ เก้าสิบแปดคน

22 ลูกหลานของฮาซุม สามร้อยยี่สิบแปดคน

23 ลูกหลานของเบไซ สามร้อยยี่สิบสี่คน

24 ลูกหลานของฮาริฟ หนึ่งร้อยสิบสองคน

25 ลูกหลานของกิเบโอน เก้าสิบห้าคน

26 คนชาวเบธเลเฮมและเนโทฟัท หนึ่งร้อยแปดสิบแปดคน

27 คนชาวอานาโท หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน

28 คนชาวเบธัสมาเวท สี่สิบสองคน

29 คนชาวศิรียาห์เยอาริม เคฟิราห์ และเบเอโรท เจ็ดร้อยสี่สิบสามคน

30 คนชาวรามัท และเกบา หกร้อยยี่สิบเอ็ดคน

31 คนชาวมิคมาส หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน

32 คนชาวเบธเอลและอัย หนึ่งร้อยยี่สิบสามคน

33 คนชาวเนโบอิกแห่งหนึ่ง ห้าสิบสองคน

34 ลูกหลานของเอลามอีกคนหนึ่ง หนึ่ง

พันสองร้อยห้าสิบสี่คน

35 ลูกหลานของฮาริม สามร้อยยี่สิบคน

36 ลูกหลานของเยรีโค สามร้อยสี่สิบห้าคน

37 ลูกหลานของโลด ฮาดิด และโอโน เจ็ดร้อยยี่สิบเอ็ดคน

38 ลูกหลานของเสนาอาห์ สามพันเก้าร้อยสามสิบคน

ลำดับวงศ์ตระกูลของพวกบุโรฮิต

39 พวกบุโรฮิต ลูกหลานของเยดาเยห์ จากวงศ์วานของเยชูอา เก้าร้อยเจ็ดสิบสามคน

40 ลูกหลานของอิมเมอร์ หนึ่งพันห้าสิบสองคน

41 ลูกหลานของปาซเซอร์ หนึ่งพันสองร้อยสี่สิบเจ็ดคน

42 ลูกหลานของฮาริม หนึ่งพันสิบเจ็ดคน

ลำดับวงศ์ตระกูลของคนเลวี

43 คนเลวี ลูกหลานของเยชูอา ของซัดมีเอล และจากลูกหลานของโฮเดวาท เจ็ดสิบสี่คน

44 พวกนักร้อง ลูกหลานของอาสาฟ หนึ่งร้อยสี่สิบแปดคน

45 พวกคนเฝ้าประตู ลูกหลานของซัลลุม ลูกหลานของอาเทอร์ ลูกหลานของทัลโมน ลูกหลานของอักซูป ลูกหลานของฮาทิธา ลูกหลานของโซบัย หนึ่งร้อยสามสิบแปดคน

ลำดับวงศ์ตระกูลของ

พวกคนใช้ประจำพระวิหาร

46 พวกคนใช้ประจำพระวิหาร ลูกหลาน

(34) นหม 7:12 (39) 1 พศด 24:7

(40) 1 พศด 9:12 (41) 1 พศด 9:12; 24:9

(42) 1 พศด 24:8

ของคีหะ ลูกหลานของฮาสุฟา ลูกหลาน
ของทับบาโอท

47 ลูกหลานของเคโรส ลูกหลานของสือา
ลูกหลานของพาโดน

48 ลูกหลานของเลบานา ลูกหลานของ
ฮาคาบา ลูกหลานของซัลมัย

49 ลูกหลานของฮานัน ลูกหลานของ
กิตเดล ลูกหลานของกาฮาร์

50 ลูกหลานของเรอายาห์ ลูกหลานของ
เรชิน ลูกหลานของเนโคดา

51 ลูกหลานของกัสซาม ลูกหลานของ
อุสซาร์ ลูกหลานของปาเสอาห์

52 ลูกหลานของเบสัย ลูกหลานของ
เมอูนิม ลูกหลานของเนฟิซิม

53 ลูกหลานของบัคบูค ลูกหลานของ
ฮาคุฟา ลูกหลานของฮารฮูร

54 ลูกหลานของบัสลัท ลูกหลานของ
เมหิดา ลูกหลานของฮารซา

55 ลูกหลานของบาร์โซส ลูกหลานของ
ลิเสรา ลูกหลานของเทมาห์

56 ลูกหลานของเนซียาห์ ลูกหลานของ
ฮาทิฟา

ลำดับวงศ์ตระกูลลูกหลาน

แห่งผู้รับใช้ของชาโลมอน

57 ลูกหลานของพวกผู้รับใช้ของชาโล-
มอน นั่นคือ ลูกหลานของโสทัย ลูกหลาน
ของโสเฟเรท ลูกหลานของเปรีดา

58 ลูกหลานของยาอาลา ลูกหลานของ
ดาร์โคน ลูกหลานของกิตเดล

59 ลูกหลานของเซฟาทิยาห์ ลูกหลาน
ของฮัทธิล ลูกหลานของโปเครทแห่ง

ซาบาอิม ลูกหลานของอาโมน

60 คนใช้ประจำพระวิหารทั้งสิ้น และลูก
หลานของพวกผู้รับใช้ของชาโลมอน มี
สามร้อยเก้าสิบสองคน

61 และคนเหล่านี้เป็นบรรดาคนซึ่งขึ้นมา
จากเทลเมลาห์ เทลฮารซา เศrub อัดโดน
และอิมเมอร์เช่นกัน แต่พวกเขาไม่สา-
มารณพิสูจน์ครีวเรือนแห่งบรรพบุรุษของ
พวกเขาหรือเชือสายของพวกเขาได้ ว่า
พวกเขาเป็นคนอิสราเอลหรือไม่

62 ลูกหลานของเดไลยาห์ ลูกหลานของ
โทบิอาห์ ลูกหลานของเนโคดา หกร้อยสี่
สิบสองคน

ปุโรหิตบางคนพิสูจน์

สายวงศ์ตระกูลของตนไม่ได้

63 และจากพวกปุโรหิต ลูกหลานของ
ฮาบายาห์ ลูกหลานของโคส ลูกหลานของ
บาร์ซิลลัย ผู้ซึ่งได้บุตรสาวคนหนึ่งของ
บาร์ซิลลัยคนกิเลอาดมาเป็นภรรยา และ
ได้ถูกเรียกตามชื่อของพวกนาง

64 คนเหล่านี้หาการลงทะเบียนของตน
ในท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ถูกนับตามลั-
ดับวงศ์ตระกูล แต่หาไม่พบ ฉะนั้นพวก
เขาซึ่งถือว่าเป็นมลทินจึงถูกตัดออกจาก
ตำแหน่งปุโรหิต

65 และผู้ว่าราชการเมืองกล่าวแก่พวกเขา
ว่า พวกเขาไม่ควรรับประทานอาหารที่
บริสุทธิ์ที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตคนหนึ่ง
ที่จะปรึกษากับอูริมและทูมมิมเสียก่อน

จำนวนชุมนุมชนทั้งหมด

66 ชุมชนทั้งหมดด้วยกันมีจำนวน

(61) อสร 2:59

สี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน

67 นอกเหนือจากพวกคนใช้ชายของพวกเขา และพวกสาวใช้ของพวกเขา ซึ่งมีจำนวนเจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน และพวกเขามีนักร้องชายและนักร้องหญิงจำนวนสองร้อยสี่สิบห้าคน

ทรัพย์สมบัติ

ของพวกเขา

68 ม้าของพวกเขาเจ็ดร้อยสามสิบหกตัว ล่อของพวกเขาสี่ร้อยสี่สิบห้าตัว

69 อูฐของพวกเขาสี่ร้อยสามสิบห้าตัว ลามีหกพันเจ็ดร้อยสี่สิบตัว

70 และหัวหน้าของบรรพบุรุษบางคนได้ถวายให้แก่งานนั้น ผู้ว่าราชการเมืองถวายเข้าพระคลังเป็นทองคำหนึ่งพันดาร์ริค ซามอังก้าสิบใบ และเสื้อบุโรหิตห้าร้อยสามสิบตัว

71 และหัวหน้าของบรรพบุรุษบางคนถวายให้แก่พระคลังของงานนั้น เป็นทองคำสองหมื่นดาร์ริค และเงินสองพันสองร้อยมานา

72 และสิ่งซึ่งประชากรส่วนที่เหลือถวายนั้น มีทองคำสองหมื่นดาร์ริค และเงินสองพันมานา และเสื้อบุโรหิตหกสิบเจ็ดตัว

73 ดังนั้น พวกบุโรหิต และคนเลวี และพวกคนเฝ้าประตู และพวกนักร้อง และประชากรบางคน และพวกคนใช้ประจำพระวิหาร และคนอิสราเอลทั้งสิ้นจึงอาศัยอยู่ในนครต่าง ๆ ของตน และเมื่อถึงเดือนที่เจ็ด ลูกหลานของอิสราเอลก็อยู่ในนครต่าง ๆ ของพวกเขา

บทที่ 8

เอสราอ่านพระราชบัญญัติ

ให้ประชากรทั้งหลายฟัง

1 และประชากรทั้งปวงได้มาชุมนุมกันดูจคน ๆ เดียวที่ถนนที่อยู่หน้าประตูน้ำ และพวกเขาพูดกับเอสราผู้เป็นธรรมาจารย์ให้นำหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาอิสราเอลนั้นมา

2 และเอสราผู้เป็นบุโรหิตได้นำพระราชบัญญัติมาต่อหน้าชุมนุมชน ทั้งชายและหญิง และบรรดาผู้ที่สามารถฟังด้วยความเข้าใจได้ ณ วันแรกของเดือนที่เจ็ด

3 และท่านอ่านในหนังสือม้วนนั้นตรงหน้าถนนที่อยู่หน้าประตูน้ำ ตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงเที่ยงวัน ต่อหน้าผู้ชายและผู้หญิง และบรรดาผู้ที่สามารถเข้าใจได้ และหูของประชากรทั้งปวงก็ตั้งใจฟังหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ

4 และเอสราผู้เป็นธรรมาจารย์ยืนอยู่บนเวทีสูงที่ทำด้วยไม้ ซึ่งพวกเขาได้ทำไว้เพื่อจุดประสงค์นี้ และข้าง ๆ ท่านคือ มัททีย์-ยิยาห์ และเซมา และอานายาห์ และอูริ-ยาห์ และฮิลคียาห์ และมาอาเสอาห์ ยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน และที่อยู่ข้างซ้ายมือของท่านคือ เปตายาห์ และมิซาเอล และมัลคียาห์ และฮาซุม และฮัซบัดดา-นาห์ เศคาริยาห์ และเมซูลลาม

5 และเอสราเปิดหนังสือนั้นต่อสายตาของประชากรทั้งปวง (เพราะท่านอยู่สูงกว่าประชากรทั้งปวงนั้น) และเมื่อท่าน

(70) นหม 8:9 (71) อสร 2:69 (73) อสร 3:1

(1) อสร 3:1; 7:6; นหม 3:26 (2) สนต 23:24; กตว 29:1; พบทญ 31:11

(3) พบทญ 31:9-11; 2 พกษ 23:2 (5) วนฉ 3:20; 1 พกษ 8:12-14

เปิดหนังสือนั้นแล้ว ประชากรทั้งหมดก็ ยืนขึ้น

6 และเอสราสรรเสริญพระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และประชากรทั้งปวงตอบว่า “เอเมน เอเมน” พร้อมกับยกมือของตน ขึ้น และพวกเขาก็มีศีรษะของตนลงและนมัสการพระเยโฮวาห์ กับชบหน้าของตนลงถึงดิน

7 เยชูอา เช่นกัน และบานี และเซเรบิยาห์ ยามิน อักซูป ชับเบธัย โฮดียาห์ มาอาเส-อาห์ เคลีทา อาซาริยาห์ โยซาบาด ฮานัน เปเลียห์ และคนเลวี ได้ทำให้ประชากรเข้าใจพระราชบัญญัติ และประชากรก็ยืนอยู่ในที่ของตน

8 ดังนั้นพวกเขาได้อ่านในหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้าอย่างชัดแจ้ง และอธิบายความหมาย และทำให้ประชากรเข้าใจข้อความที่อ่านนั้น

9 และเนหะมีย์ ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการเมือง และเอสราผู้เป็นปุโรหิต ผู้เป็นธรรมา-จารย์ และคนเลวีผู้สอนประชากร กล่าวแก่ประชากรทั้งปวงว่า “วันนี้เป็นวันบริ-สุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน อย่าไศกเศรำหรือร้องไห้” เพราะประชา-กรทั้งปวงร้องไห้เมื่อพวกเขาได้ยินบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ

10 แล้วท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงไป ตามทางของพวกท่านเถิด จงรับประทาน ไขมัน และดื่มน้ำหวาน และส่งส่วนอา-หารไปให้คนเหล่านั้นที่ไม่มีอะไรเตรียมไว้ เพราะวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้

เป็นเจ้าของพวกเรา และพวกท่านอย่าเสียใจเลย เพราะความชื่นบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน”

11 ดังนั้นคนเลวีจึงให้ประชากรทั้งปวงสงบนิ่ง โดยกล่าวว่า “พวกท่านจงนิ่งเสีย เพราะวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ และพวกท่านอย่าทุกข์โศกเลย”

12 และประชากรทั้งปวงจึงไปตามทางของตนเพื่อกิน และเพื่อดื่ม และเพื่อส่งส่วนอาหาร และเพื่อเปรมปรีdekันเป็นที่ ยิ่ง เพราะพวกเขาได้เข้าใจถ้อยคำเหล่านั้นที่ถูกประกาศแก่พวกเขา

13 และ ณ วันที่สอง หัวหน้าของบรรพบุรุษแห่งประชากรทั้งปวง พวกปุโรหิต และคนเลวี รวบรวมกันมาหาเอสราผู้เป็นธรรมาจารย์ เพื่อจะเข้าใจบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ

การถือเทศกาลเลี้ยงการอยู่เพิง

14 และพวกเขาพบว่ามิมีเขียนไว้ในพระราชนิติบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ลูกหลานของอิสราเอลควรอาศัยอยู่ในเพิงทั้งหลายตอนเทศกาลเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด

15 และว่าพวกเขาควรประกาศและป่าวร้องในบรรดาคนของตนและในเยรูซา-เล็ม โดยกล่าวว่า “จงออกไปยังภูเขา และนำบรรดากิ่งมะกอก และกิ่งไม้สนทั้งหลาย และกิ่งต้นเมอร์เทิลทั้งปวง และเหล่าไบอินทผลัม และกิ่งไม้ใบดกอื่น ๆ เพื่อทำเพิงทั้งหลาย ตามที่ได้เขียนไว้”

16 ดังนั้นประชากรจึงออกไป และเอา

(6) อพย 4:31; 12:27; 2 พศด 20:18 (7) สดต 10:11; พบญ 33:10; 2 พศด 17:7

(9) สดต 23:24; กตว 29:1; พบญ 16:14; อสร 2:63; นหม 7:65, 70; 10:1; ปญจ 3:4

(10) พบญ 26:11-13; อสร 9:19 (12) นหม 8:7-8, 10 (14) สดต 23:24, 40, 42 (15) สดต 23:4, 40

กึ่งไม้เหล่านั้มา และทำเพิงทั้งหลายสำหรับตัวเอง ต่างอยู่บนหลังคาบ้านของตน และในลานบ้านทั้งหลายของตน และในบรรดาลานแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า และในถนนที่ประตุน้ำ และในถนนที่ประตูเอฟราอิม

17 และชุมนุมชนทั้งสิ้นของคนเหล่านั้ที่ได้กลับมาจากการเป็นเชลยได้ทำเพิงทั้งหลาย และนั่งอยู่ใต้เพิงเหล่านั้ เพราะตั้งแต่สมัยของเยชูอาบุตรชายของนูนจนถึงวันนั้น ลูกหลานของอิสราเอลไม่ได้กระทำเช่นนั้นเลย และมีความเปรมปรีดิ์ยิ่งนัก

18 ทุกวันด้วย ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้าย ท่านอ่านในหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้า และพวกเขาถือเทศกาลเลี้ยงอยู่เจ็ดวัน และในวันที่แปดมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ตามรูปแบบที่กำหนดไว้

บทที่ 9

การสารภาพ การอดอาหาร

และการกลับใจเสียใหม่

1 บัดนี้ ในวันที่สี่สิบสี่ของเดือนนี้ ลูกหลานของอิสราเอลได้ชุมนุมกันด้วยการอดอาหาร และด้วยการนุ่งห่มผ้ากระสอบ และเอาดินใส่บนตัวพวกเขา

2 และเชื้อสายของอิสราเอลได้แยกตนออกจากคนแปลกหน้าทั้งปวง และยืนและสารภาพบาปทั้งหลายของตน และสารภาพบรรดาความชั่วช้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขา

3 และพวกเขาลุกขึ้นในสถานที่ของพวก

เขา และอ่านในหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา อยู่หนึ่งในสี่ส่วนของกลางวัน และอีกหนึ่งในสี่ส่วนพวกเขาสารภาพและนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา

พวกปุโรหิตและคนเลวี

สารภาพบาปของตน

4 แล้วของคนเลวีที่ยืนขึ้นบนบันไดมีเยชูอา และบานี ชัดมีเอล เซบานิยาห์ บุนนี เซเรบิยาห์ บานี และเคนานี และได้ร้องด้วยเสียงดังต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา

5 แล้วคนเลวี เยชูอา และชัดมีเอล บานี ฮาซบนิยาห์ เซเรบิยาห์ โฮดิยาห์ เซบานิยาห์ และเปธาหิยาห์ กล่าวว่า “จงยืนขึ้นและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขาท่านตั้งแต่นิรันดร์กาลจนนิรันดร์กาล และสาธุการแด่พระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ซึ่งยิ่งใหญ่เหนือกว่าการขอบพระคุณและการสรรเสริญทั้งปวง

6 พระองค์ คือพระองค์เอง ทรงเป็นพระเยโฮวาห์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ สวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์ทั้งปวง พร้อมกับบริวารทั้งสิ้นแห่งฟ้าสวรรค์นั้น แผ่นดินโลกและบรรดาสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลกนั้น ทะเลและบรรดาสิ่งที่อยู่ในทะเลนั้น และพระองค์ได้ทรงรักษาสิ่งทั้งปวงเหล่านั้ไว้ และบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ก็นมัสการพระองค์

7 พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ได้ทรงเลือกสรรอับราม และได้ทรงนำ

(17) 2 พศต 30:21 (18) ลนต 23:36; กตว 29:35; พบญ 31:11

(1) ยชว 7:6; 1 ซมอ 4:12; 2 ซมอ 1:2 (2) อสร 10:11; นหม 1:6; 13:3, 30

(3) นหม 8:7-8 (5) 1 พศต 29:13 (6) ปฐก 1:1; 2:1; อพย 20:11 (7) ปฐก 11:31; 17:5

ท่านออกมาจากเมืองเอร์แห่งประเทศเคลเดีย และได้ประทานนามแก่ท่านว่าอับราฮัม

8 และพระองค์ได้ทรงเห็นว่าใจของท่านสัตย์ซื่อต่อพระพักตร์พระองค์ และได้ทรงกระทำพันธสัญญากับท่าน ที่จะประทานแผ่นดินของคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ และคนเปอร์สซี และคนเยบุส และคนเกอร์กาซีให้แก่ท่าน เพื่อจะประทานแผ่นดินนั้น ข้าพเจ้ากล่าวไว้ว่า แก่เชื้อสายของท่าน และได้ทรงกระทำให้คำตรัสทั้งหลายของพระองค์สำเร็จ เพราะพระองค์ทรงชอบธรรม

9 และได้ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ในอียิปต์ และได้ทรงสดับฟังเสียงร้องทุกข์ของพวกเขาข้างทะเลแดง

10 และได้ทรงกระทำบรรดาหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ทั้งหลายสู่ฟาโรห์ และข้าราชการทั้งสิ้นของท่าน และต่อประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินของท่าน เพราะพระองค์ทรงทราบว่าพวกเขาได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโสต่อบรรพบุรุษนั้น ดังนั้นพระนามของพระองค์จึงได้ลือไป ดังทุกวันนี้

11 และพระองค์ได้ทรงแยกทะเลต่อหน้าพวกเขา เพื่อพวกเขาจึงเดินข้ามไปท่ามกลางทะเลบนดินแห้ง และบรรดาผู้ที่ข่มเหงพวกเขา พระองค์ได้ทรงเหวี่ยงลงในที่ลึกทั้งหลาย ดุจเหวี่ยงหินก้อนหนึ่งลงไปในกระแสน้ำอันไหลเชี่ยว

12 ยิ่งกว่านั้นพระองค์ได้ทรงนำพวกเขา

ในตอนกลางวันด้วยเสาเมฆ และในตอนกลางคืนด้วยเสาเพลิง เพื่อให้แสงแก่พวกเขาในทางที่พวกเขาควรจะไป

13 พระองค์ได้เสด็จลงมาบนภูเขาซีนาย ด้วย และได้ตรัสกับพวกเขาจากฟ้าสวรรค์ และได้ประทานคำตัดสินอันชอบธรรม และพระราชบัญญัติที่แท้จริง กฎเกณฑ์ และพระบัญญัติที่ดีแก่พวกเขา

14 และได้ทรงให้พวกเขาทราบถึงวันสะบาโตอันบริสุทธิ์ของพระองค์ และได้ทรงบัญชาบรรดาข้อบังคับ กฎเกณฑ์ทั้งหลาย และพระราชบัญญัติต่าง ๆ แก่พวกเขา โดยมีมือของโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์

15 และได้ประทานอาหารแก่พวกเขาจากฟ้าสวรรค์แก้ความหิวของพวกเขา และได้ทรงนำน้ำออกมาจากศิลาให้พวกเขาแก้ความกระหายของพวกเขา และได้ทรงสัญญาแก่พวกเขาว่า พวกเขาจะเข้าไปยึดแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณว่าจะประทานให้พวกเขานั้น

16 แต่พวกเขา และบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโส และทำให้คอของตนแข็ง และไม่ได้ตั้งใจฟังพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์

17 และปฏิเสธที่จะเชื่อฟัง และไม่เอาใจใส่ในบรรดาการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำท่ามกลางพวกเขา แต่ทำให้คอของตนแข็ง และในการกบฏของพวกเขานั้นได้แต่งตั้งหัวหน้าคนหนึ่งเพื่อจะกลับไปสู่ความเป็นทาสของพวกเขา แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพร้อมที่

(8) ปฐม 15:6, 18; 22:1-3 (9) อพย 2:25; 3:7; 14:10 (10) อพย 7-14; 18:11; ยรม 32:20

(11) อพย 14:20 (12) อพย 13:21-22 (13) อพย 20:1; รม 7:12 (14) ปฐม 2:3

(15) อพย 16:14-17; 17:6 (16) พย 1:26-33; 31:27 (17) กตว 14:4; สดต 78:11

จะทรงให้อภัย ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและพระเมตตา กริ้วข้า และทรงมีความกรุณาใหญ่ยิ่ง และมีได้ทรงละทิ้งพวกเขา

18 ใช่แล้ว เมื่อพวกเขาได้สร้างรูปาวัวหล่อไว้สำหรับตน และกล่าวว่า ‘นี่คือพระเจ้าของเรา ผู้ได้ทรงนำเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์’ และได้กระทำการบรรดาการชั่วอย่างใหญ่หลวง

19 ถึงอย่างนั้น พระองค์โดยบรรดาพระเมตตาอเนกอนันต์ของพระองค์ ไม่ได้ทรงละทิ้งพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร เสาเมฆไม่ได้พรากไปจากพวกเขาในเวลากลางวันเพื่อนำพวกเขาในทางนั้น และเสาเพลิงในเวลากลางคืนเพื่อให้แสงสว่างแก่พวกเขา และนำทางซึ่งพวกเขาควรจะไป

20 พระองค์ได้ประทานพระวิญญูญาณอันประเสริฐของพระองค์เพื่อสั่งสอนพวกเขาด้วย และไม่ได้ทรงยับยั้งมานานของพระองค์เสียจากปากของพวกเขา และได้ประทานน้ำแก่พวกเขาสำหรับความกระหายของพวกเขา

21 ใช่แล้ว พระองค์ได้ทรงประทับประคองพวกเขาไว้ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี จนพวกเขาไม่ได้ขาดสิ่งใดเลย เสื้อผ้าของพวกเขาไม่ขาดวัน และเท้าของพวกเขาไม่ได้บวม

22 ยิ่งกว่านั้น พระองค์ได้ทรงมอบบรรดาราชอาณาจักรและชนชาติทั้งหลายแก่พวกเขา และทรงปันให้พวกเขาตามเขตแดนต่าง ๆ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ยึดแผ่นดินสิโหน และแผ่นดินของกษัตริย์

แห่งเมืองเฮชโบน และแผ่นดินของโอกษัตริย์แห่งเมืองบาซาน

23 พระองค์ได้ทรงทูลูกหลานของพวกเขาให้มากขึ้นดุจดวงดาวมากมายแห่งฟ้าสวรรค์ด้วย และได้ทรงนำพวกเขาเข้าไปในแผ่นดินนั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขาว่า พวกเขาควรเข้าไปยึดมันเสีย

24 ดังนั้น ลูกหลานเหล่านั้นจึงเข้าไปและยึดแผ่นดินนั้น และพระองค์ได้ทรงปราบปรามชาวแผ่นดินนั้น คือคนคานาอันต่อหน้าพวกเขา และได้ทรงมอบคนเหล่านั้นไว้ในมือของพวกเขา พร้อมกับบรรดา กษัตริย์ของคนเหล่านั้น และชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น เพื่อพวกเขาจะกระทำต่อคนเหล่านั้นตามชอบใจของพวกเขา

25 และพวกเขาได้เข้ายึดนครต่าง ๆ ที่เข้มแข็ง และแผ่นดินอุดม และถือกรรมสิทธิ์บ้านหลายหลังซึ่งเต็มไปด้วยของดีทั้งนั้น บรรดาบ่อน้ำซึ่งขุดแล้ว สวนองุ่นทั้งหลาย และสวนมะกอกทั้งปวง และต้นผลไม้มากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงได้กินและอิ่ม และเริ่มอ้วนพี และพวกเขาได้ชื่นชมยินดีในความดีอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

26 แต่อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่เชื่อฟัง และได้กบฏต่อพระองค์ และเหวี่ยงพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้เบื้องหลังพวกเขา และได้ฆ่าพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์ ผู้ซึ่งได้ตักเตือนพวกเขาเพื่อหันพวกเขากลับมาหาพระองค์ และพวกเขาได้กระทำการบรรดาการชั่วอย่างใหญ่หลวง

(18) อพย 32:4-8, 31 (19) อพย 31:20-22; สดต 106:45 (20) อพย 16:14-16

(21) พย 2:7; 8:4; 29:5 (22) กตว 21:21-35 (23) ปฐก 15:5; 22:17; สบ 11:12

(24) ยชว 1:2-4; สดต 44:2-3 (25) กตว 13:27; พย 6:11 (26) วนฉ 2:11

27 เหตุฉะนั้นพระองค์จึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของบรรดาศัตรูของพวกเขา ผู้ได้ก่อวินาศกรรมพวกเขา และในเวลาแห่งความลำบากของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้ร้องทูลต่อพระองค์ พระองค์ก็ทรงสดับฟังพวกเขาจากสวรรค์ และตามพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ได้ประทานบรรดาผู้ช่วยให้รอดแก่พวกเขา ผู้ได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากมือของบรรดาศัตรูของพวกเขา

28 แต่หลังจากพวกเขาได้พักสงบแล้ว พวกเขาก็กระทำความชั่วร้ายต่อพระพักตร์พระองค์อีก ฉะนั้นพระองค์จึงทรงละพวกเขาไว้ในมือของบรรดาศัตรูของพวกเขา จนคนเหล่านั้นมีอำนาจครอบครองเหนือพวกเขา ถึงกระนั้นเมื่อพวกเขาหันมาและร้องทูลต่อพระองค์ พระองค์ทรงสดับฟังพวกเขาจากสวรรค์ และหลายครั้งหลายหนพระองค์ได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นตามบรรดาพระเมตตาของพระองค์

29 และได้ทรงตักเตือนพวกเขา เพื่อว่าพระองค์จะทรงนำพวกเขาให้กลับมาสู่พระราชบัญญัติของพระองค์ แต่พวกเขาก็ยังประพฤติอย่างเย่อหยิ่งอวดดี และไม่ยอมตั้งใจฟังพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ แต่ได้กระทำความบาปต่อบรรดาคำตักเตือนของพระองค์ (ซึ่งถ้าคนหนึ่งคนใดกระทำตาม เขาจะดำรงชีพอยู่ได้ในพระบัญญัติเหล่านั้น) และชักบ่าหนี และทำให้คอของตนแข็ง และไม่ยอมฟัง

30 ถึงอย่างนั้น พระองค์ทรงอดทนกับพวกเขาอยู่หลายปี และได้ทรงตักเตือนพวกเขาโดยพระวิญญูญาณของพระองค์ซึ่งอยู่ในพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์ แต่พวกเขาก็ยังไม่เงี้ยวฟัง เพราะฉะนั้นพระองค์จึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินเหล่านั้น

31 แต่อย่างไรก็ตาม เพราะเห็นแก่พระเมตตาอันใหญ่หลวงของพระองค์ พระองค์จึงไม่ได้ทรงผลาญพวกเขาเสียอย่างสิ้นเชิง หรือละทิ้งพวกเขาเสีย เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและทรงพระเมตตา

32 ฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ซึ่งเป็นพระเจ้าใหญ่ยิ่ง ทรงฤทธิ์เกรียงไกรและน่าเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตา ขออย่าทรงเห็นว่าความทุกข์ยากลำบากทั้งปวงทั้งปวงเป็นแต่สิ่งเล็กน้อยต่อพระพักตร์พระองค์ ที่ได้บังเกิดขึ้นกับพวกข้าพระองค์ บรรดาภักษัตริย์ของพวกข้าพระองค์ พวกประมุขของพวกข้าพระองค์ และพวกปุโรหิตของพวกข้าพระองค์ และพวกผู้พยากรณ์ของพวกข้าพระองค์ และบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ และประชากรทั้งสิ้นของพระองค์ ตั้งแต่สมัยเหล่าภักษัตริย์แห่งอัสซีเรียจนถึงทุกวันนี้

33 อย่างไรก็ดี พระองค์ทรงยุติธรรมในบรรดาสิ่งที่เกิดขึ้นแก่พวกข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำอย่างถูกต้องแล้ว แต่พวกข้าพระองค์ได้กระทำอย่างชั่ว

(27) วนฉ 2:14, 18; สดต 106:41, 44 (28) วนฉ 3:12; สดต 106:43

(29) ลนต 18:5; รม 40:5; กท 3:12 (30) 2 พกษ 17:13-18; 2 พศด 36:11-20

(31) ยรม 4:27; รม 11:2 (32) อพย 34:6-7; 2 พกษ 15:19 (33) สดต 106:6

34 และบรรดาภักษัตริย์ของพวกข้าพระองค์ พวกประมุขของพวกข้าพระองค์ พวกปุโรหิตของพวกข้าพระองค์ หรือ บรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ ไม่ได้ รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ หรือ ตั้งใจฟังพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ และบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ซึ่ง พระองค์ได้ทรงใช้เพื่อตักเตือนพวกเขา

35 เพราะพวกเขาไม่ได้ปรมณินบัญญัติพระองค์ในราชอาณาจักรของพวกเขา และในความต้ออันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเขา และในแผ่นดินที่ใหญ่และอุดมซึ่งพระองค์ได้ทรงยกให้แก่พวกเขา และพวกเขาไม่ได้หันกลับจากการงานชั่วต่าง ๆ ของพวกเขา

36 ดูเถิด วันนี้พวกข้าพระองค์เป็นพวกผู้รับใช้ และสำหรับแผ่นดินที่พระองค์ได้ประทานแก่บรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ เพื่อให้ได้รับประทานพืชผลของแผ่นดินนั้น และของอันดีของแผ่นดินนั้น ดูเถิด พวกข้าพระองค์เป็นพวกผู้รับใช้ในแผ่นดินนั้น

37 และแผ่นดินนั้นทวีผลเป็นอันมาก ต่อบรรดาภักษัตริย์ผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้เหนือพวกข้าพระองค์เพราะเหตุบาปต่าง ๆ ของพวกข้าพระองค์ พวกเขามีอำนาจครอบครองเหนือร่างกายของพวกข้าพระองค์ด้วย และเหนือฝูงสัตว์ของพวกข้าพระองค์ ตามความพอใจของพวกเขา และพวกข้าพระองค์ทุกขยั้งนัก

38 และเพราะเหตุสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ พวก

ข้าพระองค์จึงกระทำพันธสัญญามั่นคง และบันทึกพันธสัญญานั้นไว้ และพวกประมุข คนเลวี และพวกปุโรหิตของพวกข้าพระองค์จึงประทับตราไว้”

บทที่ 10

รายชื่อของคนที

ประทับตราไว้ที่พันธสัญญา

- 1 บัดนี้ คนเหล่านั้นที่ประทับตราไว้คือ เนหะมีย์ ผู้ว่าราชการเมือง บุตรชายของ ฮาคาลิยาห์ และเศเศเคียห์
- 2 เสโรอาห์ อาซาริยาห์ เยเรมีย์
- 3 ปาซเซอร์ อามาริยาห์ มัลคิยาห์
- 4 ฮัทธัซ เซบานิยาห์ มัลลูล
- 5 ฮาริม เมเรโมท โอบาดีห์
- 6 ดานิเอล กิเนเนโธน บารูด
- 7 เมซูลลาม อาบิยาห์ มียามิน
- 8 มาอาซิยาห์ บิลกัย เซไมอาห์ คนเหล่านี้เป็นพวกปุโรหิต
- 9 และคนเลวีคือ ทั้งเยชูอา บุตรชายของ อาซันยาห์ บินนุยจากบุตรชายทั้งหลายของเฮนาดัด ชัดมีเอล
- 10 และพี่น้องของพวกเข เซบานิยาห์ โฮตียาห์ เคลีทา เปโลยาห์ ฮานัน
- 11 มีคา เรโอบ ฮาซาบิยาห์
- 12 ศักเกอร์ เซเรบิยาห์ เซบานิยาห์
- 13 โฮตียาห์ บานี เบนินู
- 14 หัวหน้าของประชากรคือ ปาโรซ ปาห์ทโมอับ เอลาม ศัทธู บานี
- 15 บุณนี อัสกาด เบบัย
- 16 อาโดนียาห์ บิกวีย อาติน
- 17 อาเทอร์ เซเศเคียห์ อัสซูร์

(35) พบญ 28:47 (36) พบญ 28:48; อสร 9:9 (37) พบญ 28:33, 48, 51

(38) 2 พกษ 23:3; 2 พศต 29:10; อสร 10:3; นทม 10:1

(1) นทม 1:1 (2) นทม 12:1-21 (14) อสร 2:3

18 โฮดียาห์ ฮาซุม เบไซ
 19 ฮาริฟ อานาโธ เนบัย
 20 มักป้อาช เมซุลลาม เฮซ็ร
 21 เมเซชาเบล ศาโดก ยาดดูวา
 22 เป-ลาทียาห์ ฮานัน อานายาห์
 23 โฮเซยา ฮานันยาห์ หัสซุบ
 24 ฮัลโลเฮซ ปิลหา โซเบก
 25 เรฮูม ฮาซันนาห์ มาอาเสอาห์
 26 อาหิยาห์ ฮานัน ฮานัน
 27 มัลลुक ฮาริม บาอานาห์
 28 และประชากรที่เหลืออยู่นั้น พวก
 บุโรหิต คนเลวี พวกคนเฝ้าประตู พวก
 นักร้อง พวกคนใช้ประจำพระวิหาร และ
 คนทั้งปวงที่ได้แยกตัวออกจากชนชาติทั้ง
 หลายของแผ่นดินเหล่านั้นมาถือพระราช
 บัญญัติของพระเจ้า ภรรยาของพวกเข
 บรรดาบุตรชายของพวกเข และบุตรสาว
 ทั้งหมดของพวกเข ทุกคนที่มีความรู้
 และที่มีความเข้าใจ
 29 พวกเขาได้สมทบกับพี่น้องของพวกเข
 พวกขุนนางของพวกเข และได้เข้าใน
 การสาปแช่งและในการสาบานที่จะดำเนิน
 ในพระราชบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งทรง
 มอบไว้ทางโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า และ
 ที่จะถือปฏิบัติและกระทำตามพระบัญญัติ
 ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้า
 ของพวกเรา และตามบรรดาคำตัดสินและ
 กฎเกณฑ์ทั้งหลายของพระองค์
 30 และที่พวกเราจะไม่ยกบรรดาบุตร
 สาวของพวกเราให้แก่ชนชาติทั้งหลายของ
 แผ่นดินนั้น หรือรับบรรดาบุตรสาวของ

พวกเขาให้แก่บุตรชายทั้งหลายของพวก
 เรา

31 และถ้าชนชาติทั้งหลายของแผ่นดิน
 นั้นนำเครื่องใช้หรือข้าวอย่างใดอย่างหนึ่ง
 มาในวันสะบาโตเพื่อจะขายสิ่งใด พวกเรา
 จะไม่ซื้อสิ่งนั้นจากพวกเขาในวันสะบาโต
 หรือในวันบริสุทธิ์ และพวกเราจะไม่เก็บ
 ผลของปีที่เจ็ด และไม่เก็บหนี้สินทุกอย่าง

32 พวกเราได้ทำบรรดากฎไว้สำหรับพวก
 เราด้วย เพื่อจะให้คิดเงินกับตัวพวกเรา
 เป็นรายปีให้เสียคนละจำนวนหนึ่งส่วน
 สามเซเซล สำหรับการปรนนิบัติแห่งพระ
 นิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเรา

33 สำหรับขนมปังหน้าพระพักตร์ และ
 สำหรับเครื่องธัญบูชาเนื่องนิตย์ และ
 สำหรับเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ สำหรับ
 สะบาโตต่าง ๆ สำหรับบรรดาวันขึ้นหนึ่ง
 ค่ำ สำหรับเทศกาลกำหนดต่าง ๆ และ
 สำหรับบรรดาสิ่งของอันบริสุทธิ์ และ
 สำหรับบรรดาเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อทำ
 การลบมลทินสำหรับพวกอิสราเอล และ
 สำหรับงานทุกอย่างแห่งพระนิเวศน์ของ
 พระเจ้าของพวกเรา

34 และพวกเราได้จับสลากกันในท่าม
 กลางพวกบุโรหิต คนเลวี และประชากร
 ทั้งหมดสำหรับเอาฟืนถวาย เพื่อนำฟืน
 นั้นเข้ามาในพระนิเวศน์ของพระเจ้าของ
 พวกเรา ตามบรรดาคร้วเรือนแห่งบรรพ
 บุรุษของพวกเรา ตามเวลากำหนดเป็น
 ปี ๆ ไป เพื่อเผาบนแท่นบูชาของพระเย
 โฮวาห์พระเจ้าของพวกเรา ตามที่ถูกบัน-

(28) อสร 2:36-43; 9:1; นม 13:3 (29) พบญ 29:12; 2 พกษ 23:3; 2 พศด 34:31

(30) อพย 34:16; พบญ 7:3; อสร 9:12 (31) อพย 20:10; 23:10; ลนต 23:3; 25:4

(32) อพย 30:11-16; 38:25-26; 2 พศด 24:6, 9 (33) ลนต 24:5; กตว 28:29 (34) ลนต 6:12; นม 13:31

ทักไว้ในพระราชบัญญัติ

35 และเพื่อนำบรรดาผลแรกแห่งผืนดินของพวกเรา และบรรดาผลแรกของผลทั้งปวงแห่งต้นไม้ทั้งสิ้นทุกปี มายังพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

36 เพื่อบุตรชายหัวปีทั้งหลายของพวกเราด้วย และเพื่อสัตว์หัวปีของพวกเราตามที่ถูกบันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ และลูกหัวปีทั้งหลายของฝูงวัวของพวกเรา และของฝูงแพะแกะของพวกเรา มายังพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเรา มายังพวกปุโรหิตผู้ปรนนิบัติอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเรา

37 และเพื่อพวกเราจะนำบรรดาผลแรกของก้อนแป้งของพวกเรา และของถวายเป็นของพวกเรา และผลไม้ของบรรดาต้นไม้ทุกชนิด น้ำมันและน้ำมัน มายังพวกปุโรหิต มายังห้องต่าง ๆ แห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเรา และบรรดาสิบชักหนึ่งจากผืนดินของพวกเรามาให้คนเลวี เพื่อคนเลวีเองจะได้สิบชักหนึ่งทั้งหลายในนครทั้งสิ้นแห่งการไถของพวกเรา

38 และปุโรหิตผู้เป็นลูกหลานของอาโรนจะอยู่กับคนเลวีเมื่อคนเลวีได้รับบรรดาสิบชักหนึ่ง และคนเลวีจะนำสิบชักหนึ่งของบรรดาสิบชักหนึ่งขึ้นมายังพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเรา มายังห้องต่าง ๆ เข้าไว้ในคลังพัสดุ

39 เพราะลูกหลานของอิสราเอลและลูกหลานของคนเลวีจะนำของถวายของข้าว

ของน้ำมันใหม่และน้ำมัน มายังห้องต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่สำหรับบรรดาภาชนะของสถานบริสุทธิ์ และสำหรับพวกปุโรหิตผู้ปรนนิบัติ และพวกคนเฝ้าประตู และพวกนักร้อง และพวกเราจะไม่ละทิ้งพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเรา

บทที่ 11

รายชื่อของคนที่ย้ายอยู่ในเยรูซาเล็ม

1 และพวกหัวหน้าของประชากรอาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็ม และประชากรที่เหลืออยู่นั้นจับสลากกันด้วย เพื่อจะนำเอาคนหนึ่งคนให้เข้าไปอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มนครบริสุทธิ์ และอีกเก้าส่วนสิบนั้นให้อาศัยอยู่ในนครอื่น ๆ

2 และประชากรได้อวยพรบรรดาคนที่สมัครใจไปอาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็ม

3 บัดนี้ คนเหล่านี้เป็นหัวหน้ามณฑลที่มาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม แต่ในนครต่าง ๆ ของประเทศยูดาห์ทุกคนอาศัยอยู่ในกรรมสิทธิ์ของตนในนครต่าง ๆ ของตน คืออิสราเอล พวกปุโรหิต และคนเลวี และพวกคนใช้ประจำพระวิหาร และลูกหลานของพวกผู้รับใช้ของซาโลมอน

4 และบางคนจากลูกหลานของยูดาห์และจากลูกหลานของเบนยามินอาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็ม จากลูกหลานของยูดาห์ คืออาธายห์บุตรชายของอุสซียาห์ บุตรชายของเศคาริยาห์ บุตรชายของอามาริยาห์ บุตรชายของเซฟาธียาห์ บุตรชายของมาหะลาเลล จากลูกหลานของเปเรศ

5 และมาอาเสอาห์บุตรชายของบารุก

(35) อพย 23:19; 34:26 (36) อพย 13:2, 12-13 (37) ลนต 23:17; 27:30; กตว 15:19

(38) กตว 18:26 (39) พบญ 12:6; 11:2 (1) นทม 10:18; มธ 4:5; 5:35

(2) วนล 5:9; 2 พศต 17:16 (3) 1 พศต 9:2-3 (4) ปฐก 38:29; 1 พศต 9:3

บุตรชายของคลโฮเซห์ บุตรชายของฮา-
ซายาห์ บุตรชายของอาดายาห์ บุตรชาย
ของโยยาริบ บุตรชายของเศคาริยาห์ บุตร
ชายของชาวซีโลห์

6 ลูกหลานทั้งสิ้นของเปเรศที่อาศัยอยู่ที่
เยรูซาเล็ม มีชายกล้าหาญ จำนวนสี่ร้อย
หกสิบแปดคน

7 และคนเหล่านี้เป็นลูกหลานของเบน-
ยามินคือ สัลลูบุตรชายของเมซูลลาม
บุตรชายของโยเอต บุตรชายของเปดา-
ยาห์ บุตรชายของโคลายาห์ บุตรชายของ
มาอาเสอาห์ บุตรชายของอิอีเอล บุตรชาย
ของเยซายาห์

8 และถัดเขาไปคือ กับบัย สัลลัย มีจำ-
นวนเก้าร้อยยี่สิบแปดคน

9 และโยเอลบุตรชายของศิครีเป็นผู้ดูแล
พวกเขา และยูดาห์บุตรชายของเสนูอาห์
เป็นที่สองเหมือนคนนั้น

10 จากพวกปุโรหิตคือ เยตายาห์บุตรชาย
ของโยยาริบ ยาคิน

11 เสโรอาห์บุตรชายของฮิลคียาห์ บุตร
ชายของเมซูลลาม บุตรชายของศาโดก
บุตรชายของเมรายาห์ บุตรชายของอาหิ-
ทูป เป็นหัวหน้าแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า

12 และพี่น้องของพวกเขาที่ทำงานแห่ง
พระนิเวศน์นั้น มีจำนวนแปดร้อยยี่สิบ
สองคน และอาดายาห์บุตรชายของเยโร-
อัม บุตรชายของเป-ลาลิยาห์ บุตรชาย
ของอัมซี บุตรชายของเศคาริยาห์ บุตร
ชายของปาซเซอร์ บุตรชายของมัลคิยาห์

13 และพี่น้องของเขา เป็นหัวหน้าของ
บรรพบุรุษ มีจำนวนสองร้อยสี่สิบสองคน
และอามาซัสบุตรชายของอาซารเอล บุตร
ชายของอัครชัย บุตรชายของเมซิลเลโมท
บุตรชายของอิมเมอร์

14 และพี่น้องของพวกเขาเป็นชายฉกรรจ์
ผู้กล้าหาญ มีจำนวนหนึ่งร้อยยี่สิบแปด
คน และผู้ดูแลของพวกเขาคือ คับดีเอล
บุตรชายของคนใหญ่คนโตคนหนึ่ง

15 จากคนเลวีด้วยคือ เซโมอาห์บุตรชาย
ของหัสซูป บุตรชายของอัสรีคัม บุตรชาย
ของฮาซาบิยาห์ บุตรชายของบุนนี

16 และขับเบธัยกับโยซาบาด จากหัวหน้า
ของคนเลวี ได้ควบคุมการงานภายนอก
แห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า

17 และมีธานิยาห์บุตรชายของมีคา
บุตรชายของคัปปี บุตรชายของอาสาฟ
ผู้เป็นหัวหน้าในการเริ่มต้นการขอบพระ
คุณในการอธิษฐาน และบักบูคิยาห์เป็นที่
สองในท่ามกลางพี่น้องของเขา และอับดา
บุตรชายของซัมมูอา บุตรชายของกาลาล
บุตรชายของเยดูธุน

18 คนเลวีทั้งหมดในนครบริสุทธิ มีจำ-
นวนสองร้อยแปดสิบสี่คน

19 ยิ่งกว่านั้น พวกคนเฝ้าประตูคือ
อักซูป ทัลโมนและพี่น้องของพวกเขาที่
เฝ้าบรรดาประตู มีจำนวนหนึ่งร้อยเจ็ดสิบ
สองคน

คนอิสราเอลนอกนั้น

อาศัยอยู่ในนครต่าง ๆ

20 และคนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้น จาก

(10) 1 พศต 9:10

(16) 1 พศต 26:29; อสร 8:33; 10:15

(18) นพม 11:1

พวกปุโรหิตและคนเลวี อยู่ในนครทั้งสิ้น
ของยูดาห์ ทุกคนอยู่ในที่ดินมรดกของตน
21 แต่ทุกคนใช้ประจำพระวิหารอาศัย
อยู่ในโอเฟล และสืบทอดกับกษัตริย์
พวกคนใช้ประจำพระวิหาร

22 ผู้ดูแลคนเลวีที่เยรูซาเล็มด้วยคือ อัสซึ
บุตรชายของบานี บุตรชายของฮาซาบิยาห์
บุตรชายของมัธธานียาห์ บุตรชายของ
มีคา จากลูกหลานของอาสาฟ พวกนัก
ร้องดูแลการงานแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า

23 เพราะเป็นพระบัญชาจากกษัตริย์เกี่ยว
กับพวกเขา ว่าของส่วนหนึ่งควรแบ่งไว้
สำหรับพวกนักร้อง ตามกำหนดทุก ๆ วัน

24 และเปธัฮิยาห์บุตรชายของเมเซชา-
เบล จากลูกหลานของเศ-ราห์ บุตรชาย
ของยูดาห์ เป็นสนองโอรสของกษัตริย์ใน
เรื่องกิจการทั้งสิ้นเกี่ยวกับประชากร

25 และสำหรับบรรดาหมู่บ้าน พร้อม
กับไร่นาทั้งหลายของหมู่บ้านเหล่านั้น ลูก
หลานของยูดาห์บางคนอาศัยอยู่ที่ศิรียาห์
อารบา และในบรรดาหมู่บ้านของเมือง
นั้น และที่ตีโบนและในบรรดาหมู่บ้าน
ของเมืองนั้น และที่เยซับเซเอลและใน
บรรดาหมู่บ้านของเมืองนั้น

26 และที่เยชูอา และที่โมลาตาดห์ และที่
เบธเปเลท

27 และที่ฮาซารซูอัล และที่เบเออร์เซบา
และในบรรดาหมู่บ้านของเมืองนั้น

28 และที่ติกลาท และที่เมโคนาห์และใน
บรรดาหมู่บ้านของเมืองนั้น

29 และที่เอนริมโมน และที่โศราห์ และที่
ยารมูท

30 ศาโนอาห์ อตุลลัมและในบรรดาหมู่บ้าน
ของเมืองเหล่านั้น ที่ลาซึชและบรรดา
ไร่นาของเมืองนั้น ที่อาเซคาห์และใน
บรรดาหมู่บ้านของเมืองนั้น และพวกเขา
อาศัยอยู่ตั้งแต่เบเออร์เซบาจนถึงหุบเขา
แห่งสินโนม

31 ลูกหลานของเบนยามินด้วยจากเกบา
ได้อาศัยอยู่ที่เมืองมิกมาซ และอัยยา และ
เบธเอล และในบรรดาหมู่บ้านของเมือง
เหล่านั้น

32 และที่อานาโธท โนบ อานานิยาห์

33 ฮาโซร์ รามัท กัททาอิม

34 ฮาติด เสโบอิม เนบัลลัท

35 โลด และโอโน หุบเขาของพวกช่าง
ฝีมือ

36 และจากคนเลวี บางส่วนอยู่ในยูดาห์
และในเบนยามิน

บทที่ 12

พวกปุโรหิตและคนเลวี ที่ขึ้นมากับเศรุบบาเบล

1 บัดนี้ คนเหล่านี้เป็นพวกปุโรหิตและ
คนเลวีที่ขึ้นมาพร้อมกับเศรุบบาเบล บุตร
ชายของเฮอัลทิเอล และเยชูอาคือ เสโร-
อาห์ เยเรมีย์ เอสรา

2 อามาริยาห์ มัลลูด ฮัทธัซ

3 เซคานิยาห์ เรสุม เมเรโมท

4 อิดโด กิเนเธโอน อาบิยาห์

5 มียามิน มาอาติยาห์ บิลกาห์

6 เซไมอาห์ และโยยาริบ เยดาयाห์

(21) นหม 3:26 (23) อสร 6:8-9; 7:20

(24) ปฐก 38:30; 1 พศด 18:17; 23:28 (25) ยชว 14:15 (35) 1 พศด 4:14

(1) อสร 2:1-2; 7:7; นหม 7:7; 10:2-8; มธ 1:12-13 (4) ลก 1:5

7 สัลลู อาโมค ฮิลคียาห์ เยดา야ห์ คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าของพวกปุโรหิตและของพี่น้องของพวกเขาในสมัยของเยชูอา
8 ยิ่งกว่านั้น คนเลวีคือ เยชูอา บินนุย ชัดมีเอล เซเรบียาห์ ยูดาห์ และมัธานียาห์ ผู้ซึ่งอยู่เหนือการขอบพระคุณ ตัวเขาและพี่น้องของเขา

9 บัคบูคียาห์และอุนนี พี่น้องของพวกเขาด้วย ยืนอยู่ตรงกันข้ามกับพวกเขาในบรรดากองเวร

ลำดับวงศ์ตระกูลของพวกปุโรหิต

10 และเยชูอาให้กำเนิดโยยาคิม โยยาคิมให้กำเนิดเอลียาซิบด้วย และเอลียาซิบให้กำเนิดโยยาดา

11 และโยยาดาให้กำเนิดโยนาธาน และโยนาธานให้กำเนิดยาดุดา

12 และในรัชกาลของโยยาคิม พวกปุโรหิตผู้เป็นหัวหน้าของบรรพบุรุษคือ ของคนเสโรอาห์ เมรายาห์ ของคนเยเรมีย์ ฮานันยาห์

13 ของคนเอสรา เมซูลลาม ของคนอามารียาห์ เยโฮฮานัน

14 ของคนมัลลุก โยนาธาน ของคนเซบานียาห์ โยเซฟ

15 ของคนฮาริม อัดนา ของคนเมราโยท เฮลคาย

16 ของคนอิตโด เศคาริยาห์ ของคนกินเนโอน เมซูลลาม

17 ของคนอาบียาห์ คิคีร์ ของคนมินยามิน ของคนโมอิตยาห์ ปิลทัย

18 ของคนบิลกาห์ ชัมมูอา ของคนเซไม-

อาห์ เยโฮนาธาน

19 และของคนโยยาริบ มัทเธนัย ของคนเยดา야ห์ อูสซี

20 ของคนสัลลัย คาลลัย ของคนอาโมค เอเบอร์

21 ของคนฮิลคียาห์ ฮาซาบิยาห์ ของคนเยดา야ห์ เนธานเอล

พวกหัวหน้าของคนเลวี

22 คนเลวีในสมัยของเอลียาซิบ โยยาดา และโยฮานัน และยาดุดา ได้ถูกบันทึกไว้ว่าเป็นหัวหน้าของบรรพบุรุษ พวกปุโรหิตด้วย จนถึงรัชสมัยของดาร์ริอัสคนเปอร์เซีย

23 ลูกหลานของเลวี หัวหน้าของบรรพบุรุษ ได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือพงศาวดาร จนถึงสมัยของโยฮานันบุตรชายของเอลียาซิบ

24 และหัวหน้าของคนเลวีคือ ฮาซาบิยาห์ เซเรบียาห์ และเยชูอา บุตรชายของชัดมีเอล พร้อมกับญาติพี่น้องของพวกเขาซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับพวกเขา เพื่อสรรเสริญและขอบพระคุณ ตามบัญญัติของดาวิดคนของพระเจ้า เป็นยาม ๆ ไป

25 มัธานียาห์ และบัคบูคียาห์ โอบาดีห์ เมซูลลาม ทัลโมน อักซูป เป็นพวกคนเผ่าประตู่ ยืนเฝ้าอยู่ที่บรรดาธรณีประตู่

26 คนเหล่านี้อยู่ในสมัยของโยยาคิม บุตรชายของเยชูอา บุตรชายของโยชาดัก และในสมัยของเนหะมีย์ผู้ว่าราชการ และของเอสราผู้เป็นปุโรหิต ผู้เป็นธรรมาจารย์

(7) อสร 3:2; สกก 1:1; ศคย 3:1 (8) นทม 11:17

(12) นทม 7:70-71; 8:13; 11:13 (22) 1 พศต 24:6 (23) 1 พศต 9:14-22

(24) 1 พศต 23-26; อสร 3:11; นทม 11:17 (26) อสร 7:6, 11; นทม 8:9

การมอบถวายกำแพงเมือง

27 และเมื่อมีการมอบถวายกำแพงแห่งเยรูซาเล็ม พวกเขาได้แสวงหาคนเลวีจากบรรดาสถานที่ของพวกเขานำพาเขามายังเยรูซาเล็ม เพื่อฉลองการมอบถวายด้วยความยินดี ทั้งด้วยการขอบพระคุณ และด้วยการร้องเพลง ด้วยพวกฉาบพวกพิณใหญ่ และด้วยพวกพิณเขาคู่

28 และลูกหลานของพวกนักร้องได้รวมตัวกัน ทั้งมาจากที่ราบรอบเยรูซาเล็ม และมาจากหมู่บ้านต่าง ๆ ของชาวเนโท-ฟาห์

29 ทั้งมาจากวงศ์วานของกิลกาลด้วย และมาจากบรรดาทุ่งนาของเกบาและอัสมาวะ เพราะพวกนักร้องได้สร้างหมู่บ้านต่าง ๆ สำหรับตนรอบเยรูซาเล็ม

30 และพวกปุโรหิตและคนเลวีได้ชำระตนเองให้บริสุทธิ์ และได้ชำระประชากรและประตูเมืองทั้งหลาย และกำแพงให้บริสุทธิ์

31 แล้วข้าพเจ้าได้นำพวกประมุขแห่งยูดาห์ขึ้นไปบนกำแพง และแต่งตั้งประชากรให้เป็นคณะใหญ่สองคณะที่กล่าวคำขอบพระคุณ คณะหนึ่งไปทางขวามือขึ้นไปบนกำแพงจนถึงประตูกองขยะ

32 และต่อจากพวกเขาผู้ที่ขึ้นไปคือโฮซายาห์ และประมุขแห่งยูดาห์ครึ่งหนึ่ง

33 และอาซาริยาห์ เอสรา และเมซูลลาม

34 ยูดาห์ และเบนยามิน และเซไมอาห์ และเยเรมีย์

35 และบุตรชายบางคนของพวกปุโรหิต

พร้อมกับแตรทั้งหลาย นามว่า เศคาริยาห์ บุตรชายของโยนาธาน บุตรชายของเซไมอาห์ บุตรชายของมัธธานีอาห์ บุตรชายของมีคายาห์ บุตรชายของศักเกอร์ บุตรชายของอาสาฟ

36 และญาติพี่น้องของเขาคือ เซไมอาห์ และอาซารเอล มิลาสัย กิลาสัย มาอัย เนธานเอล และยูดาห์ ฮานานี พร้อมกับบรรดาเครื่องดนตรีของดาวิดคนของพระเจ้า และเอสราผู้เป็นธรรมาจารย์เดินนำหน้าพวกเขาไป

37 และที่ประตูน้ำพุ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับพวกเขา พวกเขาเดินขึ้นไปทางบันไดของนครของดาวิด ที่ทางขึ้นกำแพงเหนือพระราชวังของดาวิด จนถึงประตูน้ำทางทิศตะวันออก

38 และอีกคณะหนึ่งของพวกเขาที่กล่าวคำขอบพระคุณ เดินไปทางตรงกันข้ามกับพวกเขา และข้าพเจ้าตามพวกเขาไป และประชากรครึ่งหนึ่งบนกำแพง ตั้งแต่เลยหอคอยเตาไฟทั้งหลายจนถึงกำแพงกว้าง 39 และจากเหนือประตูเอฟราอิม และเหนือประตูเกา และเหนือประตูปลา และหอคอยของฮานันเอล และหอคอยของเมอาห์ จนถึงประตูแกะ และพวกเขาหยุดอยู่ในประตูเรือนจำ

40 ดังนั้น คณะทั้งสองของคนเหล่านั้นที่กล่าวคำขอบพระคุณจึงมายืนอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า และตัวข้าพเจ้าและพวกหัวหน้าครึ่งหนึ่งอยู่กับข้าพเจ้า

41 และพวกปุโรหิตคือ เอลียาคิม มาอา-

(27) พบญ 20:5; 1 พศด 25:6; 2 พศด 5:13; 7:6 (28) 1 พศด 9:16 (30) อสร 6:20; นทม 13:22, 30

(31) นทม 2:13; 3:13; 12:38 (35) กตว 10:2, 8 (36) 1 พศด 23:5; 2 พศด 29:26-27

(37) 2 ซมอ 5:7-9; นทม 2:14; 3:15, 36; 8:1, 3, 16 (38) นทม 3:8, 11; 12:31 (39) 2 พกษ 14:13

เสอาห์ มินยามิน มีคยาห์ เอลีโอนัย เศคาริยาห์ และฮานันยาห์ พร้อมกับแดรทั้งหลาย

42 และมาอาเสอาห์ และเซไมอาห์ และเอเลอาซาร์ และอัสซี และเยโฮฮานัน และมัลคิยาห์ และเอลาม และเอเซอร์ และพวกนักร้องได้ร้องเพลงด้วยเสียงดัง พร้อมกับอิสราหิยาห์ผู้ดูแลพวกเขา

43 ในวันนั้นพวกเขาได้ถวายบรรดาเครื่องสัตวบูชาใหญ่โตด้วย และเปรมปรีดี เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำให้พวกเขาเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานใหญ่ยิ่ง พวกภรรยาและเด็ก ๆ ก็เปรมปรีดีเช่นกัน จนความชื่นบานของเยรูซาเล็มถูกได้ยินไปไกล

44 และในเวลานั้น บางคนได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลบรรดาห้องสำหรับพัสดุสำหรับของบริจาดทั้งหลาย สำหรับผลไม้แรกทั้งปวง และสำหรับส่วนสิบชักหนึ่ง เพื่อรวบรวมจากบรรดาไร่นาของนครต่าง ๆ นั้นให้เข้ามายังพวกเขาเพื่อเป็นส่วนแบ่งซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสำหรับพวกปุโรหิตและคนเลวี เพราะยูดาห์เปรมปรีดีเรื่องพวกปุโรหิต และเรื่องคนเลวีผู้ปรนนิบัติอยู่นั้น

45 และทั้งพวกนักร้องและพวกคนเฝ้าประตูได้ทำการปรนนิบัติพระเจ้าของตน และทำการชำระให้บริสุทธิ์ ตามคำบัญชาของดาวิดและของซาโลมอนราชโอรสของพระองค์

46 เพราะในสมัยของดาวิดและอาสาฟแต่

ก่อนนั้นเคยมีหัวหน้าพวกนักร้อง และมีบรรดาบทเพลงสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า

47 และอิสราเอลทั้งสิ้นในสมัยของเศรูปาเบล และในสมัยของเนหะมีย์ ได้ให้ส่วนแบ่งแก่พวกนักร้องและพวกคนเฝ้าประตู ตามส่วนแบ่งของแต่ละคนทุกวัน และพวกเขาได้กันส่วนบริสุทธิ์สำหรับคนเลวีไว้ต่างหาก และคนเลวีได้กันส่วนของลูกหลานของอาโรนไว้ต่างหาก

บทที่ 13

คนอิสราเอลต้องแยกเสีย จากคนต่างชาติ

1 ในวันนั้น พวกเขาอ่านในหนังสือของโมเสสต่อหน้าประชากร และในม้วนนั้นได้พบที่มีเขียนไว้ว่า คนอัมโมนและคนโมอับไม่ควรเข้ามาในที่ชุมนุมของพระเจ้าเป็นนิตย์

2 เพราะว่าพวกเขาไม่ได้ต้อนรับลูกหลานของอิสราเอลด้วยอาหารและด้วยน้ำ แต่ได้จ้างบาลาอัมให้มาต่อต้านพวกเขา เพื่อเขาจะสาปแช่งพวกเขา อย่างไรก็ตามก็ดีพระเจ้าของพวกเราทรงเปลี่ยนคำสาปแช่งนั้นให้เป็นพร

3 บัดนี้ต่อมา เมื่อประชากรได้ยินพระราชบัญญัติแล้ว พวกเขาก็แยกคนอิสราเอลออกเสียจากคนต่างชาติทั้งปวงที่ปะปนกันนั้น

4 และก่อนหน้านี้อีลียาซิบ ผู้เป็นปุโรหิต ซึ่งเป็นผู้ดูแลห้องแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเรา เป็นพันธมิตรกับ

(43) อสร 3:13 (44) 2 พศด 31:11-12 (45) 1 พศด 25:26

(46) 1 พศด 25:1 (47) กตว 18:21, 24, 26; นทม 11:23 (1) พบญ 23:3-4; 31:11-12

(2) กตว 22:5; 23:1; 24:10 (3) นทม 9:2; 10:28 (4) นทม 2:10

โทบิอาห์

5 และเขาได้จัดห้องใหญ่ห้องหนึ่งให้โทบิอาห์ ซึ่งแต่ก่อนเป็นที่ใช้เก็บบรรดาเครื่องธัญญาหาร กายาน และภาชนะต่าง ๆ และบรรดาสิบชักหนึ่งของข้าว น้ำองุ่นใหม่ และน้ำมัน ซึ่งได้บัญชาให้มอบไว้แก่คนเลวี และพวกนักร้อง และพวกคนเฝ้าประตู และของถวายทั้งหลายสำหรับพวกปุโรหิต

6 แต่ตลอดเวลานี้ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ที่เยรูซาเล็ม เพราะในปีที่สามสิบสองแห่งรัชกาลของอาร์ทาเซอร์ซีซกษัตริย์แห่งบาบิโลนนั้น ข้าพเจ้าได้ไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ และหลังจากไม่กี่วันข้าพเจ้าได้รับอนุญาตทูลลาจากกษัตริย์

เนหะมีย์ไปยังเยรูซาเล็มครั้งที่สอง

7 และข้าพเจ้ามายังเยรูซาเล็ม และทราบถึงความชั่วร้ายที่เอลียาซิบได้กระทำเพื่อโทบิอาห์ ในการจัดห้องให้เขาภายในบรรดาถนนแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า

8 และข้าพเจ้าเจ็บใจยิ่งนัก ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงโยนเครื่องแต่งบ้านทั้งสิ้นของโทบิอาห์ออกเสียจากห้องนั้น

9 แล้วข้าพเจ้าบัญชา และพวกเขาชำระห้องเหล่านั้นให้สะอาด และข้าพเจ้าก็นำบรรดาภาชนะประจำพระนิเวศน์ของพระเจ้ากลับมาไว้ที่นั่นอีก พร้อมกับเครื่องธัญญาหารและกายาน

อิสราเอลนำคนเลวีกลับมา

พระวิหารและจัดเลี้ยงพวกท่าน

10 และข้าพเจ้ารับรู้ที่บรรดาส่วนของ

คนเลวีนั้นไม่ได้มอบไว้แก่พวกเขา ด้วยว่าคนเลวีและพวกนักร้องที่ทำงานนั้น ทุกคนได้หนีไปยังไร่นาของตน

11 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงโต้เถียงกับพวกหัวหน้าและกล่าวว่า “ทำไมพระนิเวศน์ของพระเจ้าจึงถูกทอดทิ้งเสีย” และข้าพเจ้าได้รวบรวมพวกเขาเข้ามา และตั้งพวกเขาไว้ตามตำแหน่งของตน

12 แล้วยูดาห์ทั้งปวงได้นำสิบชักหนึ่งของข้าว และน้ำองุ่นใหม่ และน้ำมันเข้ามายังคลังพัสดุ

13 และข้าพเจ้าได้แต่งตั้งพวกผู้ดูแลคลังพัสดุนั้นคือ เซเลมียาห์ผู้เป็นปุโรหิต และศาโดกผู้เป็นธรรมาจารย์ และของคนเลวีคือ เปตายาห์ และถัดพวกเขาคือ ฮานัน บุตรชายของศักเกอร์ บุตรชายของมัทธิยาห์ เพราะพวกเขาถูกนับว่าสัตย์ซื่อ และหน้าที่ของพวกเขาคือแจกจ่ายแก่พวกพี่น้องของตน

14 “ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ และขออย่าทรงลบหลู่บรรดาการกระทำที่ดีของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์ได้กระทำเพื่อพระนิเวศน์ของพระเจ้าของข้าพระองค์ และเพื่อการปรนนิบัติทั้งหลายในที่นั้น”

บางคนฝ่าฝืนวันสะบาโต

15 ในวันเหล่านั้น ในยูดาห์ข้าพเจ้าเห็นบางคนย่ำบ่อย่างุ่นในวันสะบาโต และนำบรรดาฟ่อนข้าวเข้ามา และบรรดาของทั้งหลาย คือ น้ำองุ่น พวกผลองุ่น และ

(5) กตว 18:21, 24; นทม 12:44 (6) นทม 5:14-16 (7) นทม 13:1, 5 (9) 2 พศด 29:5, 15-16

(10) กตว 35:2; นทม 10:37; มลค 3:8 (11) นทม 13:17, 25; นทม 10:39 (12) นทม 10:38

(13) 2 พศด 31:12; 1 คร 4:2 (14) นทม 5:19; 13:22 (15) อพย 20:10; นทม 10:31

พวกมะเดื่อ และภาระทุกอย่างด้วย ซึ่งพวกเขานำเข้ามาในเยรูซาเล็มในวันสะบาโต และข้าพเจ้าได้เป็นพยานปรักปรำพวกเขาในวันที่พวกเขาขายอาหารเหล่านั้น

16 มีคนชาวไทระอาศัยอยู่ที่นั่นด้วย ซึ่งได้นำปลาและสินค้าทุกอย่างเข้ามา และขายในวันสะบาโตแก่คนยูดาห์และในเยรูซาเล็ม

17 แล้วข้าพเจ้าได้โต้เถียงกับพวกขุนนางแห่งยูดาห์ และกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านกระทำความชั่วร้ายอะไรกันนี้ และกระทำให้นวันสะบาโตเป็นมลทิน

18 บรรพบุรุษของพวกท่านได้กระทำเช่นนั้นมิใช่หรือ และพระเจ้าของพวกเราได้ทรงนำเหตุร้ายทั้งสิ้นนี้ให้ตกอยู่บนพวกเราและบนกรุงนี้มิใช่หรือ ถึงอย่างนั้นพวกท่านยังจะนำพระพิโรธยิ่งกว่านั้นมาเหนืออิสราเอลโดยการกระทำให้นวันสะบาโตเป็นมลทิน”

19 และต่อมา เมื่อเริ่มมีดที่ประตูเมืองทั้งหลายของเยรูซาเล็มก่อนวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้บัญชาให้ประตูเมืองเหล่านั้นถูกปิด และกำชับว่าประตูเมืองเหล่านั้นไม่ต้องถูกเปิดจนกว่าจะพ้นวันสะบาโตแล้ว และข้าพเจ้าก็ตั้งคนรับใช้บางคนของข้าพเจ้าให้เฝ้าอยู่ที่ประตูเมืองเหล่านั้น เพื่อจะไม่ให้นำภาระสิ่งใดเข้ามาในวันสะบาโต

20 ดังนั้นพวกพ่อค้าและพวกขายสินค้าทุกชนิดจึงค้างอยู่นอกเยรูซาเล็มหนึ่งหรือสองวัน

21 แล้วข้าพเจ้าได้เป็นพยานปรักปรำพวกเขา และกล่าวแก่พวกเขาว่า “ทำไมพวกท่านมานอนอยู่ข้างกำแพงเมือง ถ้าพวกท่านทำอย่างนี้อีก ข้าพเจ้าจะลงมือจับพวกท่าน” ตั้งแต่นั้นมา พวกเขาก็ไม่มาในวันสะบาโตอีกต่อไป

22 และข้าพเจ้าบัญชาคนเลวีว่าพวกเขาควรชำระตัว และว่าพวกเขาควรมาและเฝ้าประตูเมืองเหล่านั้น เพื่อรักษานวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ “ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย และขอทรงไว้ชีวิตข้าพระองค์ตามความใหญ่หลวงแห่งความเมตตาของพระองค์”

การติเตียนคนที่แต่งงานกับคนต่างชาติ

23 ในสมัยนั้นด้วย ข้าพเจ้าได้เห็นพวกยิวที่ได้แต่งงานกับหญิงชาวอัสซีเรีย อัมโมน และโมอับ

24 และลูก ๆ ของพวกเขาพูดภาษาของคนอัสซีเรียคนหนึ่ง และพูดภาษาของคนยิวไม่ได้ แต่พูดภาษาชนชาติของเขาแต่ละพวก

25 และข้าพเจ้าได้โต้เถียงกับพวกเขา และสาปแช่งพวกเขา และได้เฆี่ยนตีบางคนในพวกเขา และถอนผมของพวกเขามาก และกระทำให้พวกเขาปฏิญาณโดยพระเจ้า โดยกล่าวว่า “พวกเจ้าอย่ายกบรรดาบุตรสาวของพวกเจ้าให้แก่บุตรชายทั้งหลายของพวกเรา หรือรับบรรดาบุตรสาวของพวกเราให้แก่บุตรชายทั้งหลายของพวกเจ้า หรือสำหรับตัวพวกเจ้า

(18) อสร 9:13; ยรม 17:21 (19) ลนต 23:32; ยรม 17:21-22 (22) 1 พศด 15:12

(23) อพย 34:16; พบญ 7:3-4; อสร 9:2; นทม 4:7; 10:30

(25) อสร 10:5; นทม 10:29-30

เอง

26 ซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิได้ทำบาปโดยเรื่องเหล่านี้หรือ ถึงกระนั้นในท่ามกลางหลายประชาชาติก็ไม่มีกษัตริย์องค์ใดเหมือนพระองค์ ผู้ซึ่งเป็นที่รักของพระเจ้าของพระองค์ และพระเจ้าได้ทรงกระทำให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ถึงกระนั้นก็ดี แม้แต่พระองค์เอง พวกหญิงต่างชาติก็เป็นเหตุให้ทรงทำบาป

27 ควรหรือที่พวกเราจะตั้งใจฟังพวกเจ้าที่จะกระทำความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้น เพื่อละเมิดต่อพระเจ้าของพวกเราในการแต่งงานกับหญิงต่างชาติ”

28 และคนหนึ่งในบุตรชายทั้งหลายของโยยาดา บุตรชายของเอลียาซิบ ผู้เป็น

มหาปุโรหิต เป็นบุตรเขยของสันบาลัทชาวไฮโรนาอิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขับไล่เขาไปเสียจากข้าพเจ้า

29 “ขอทรงระลึกถึงพวกเขา โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะว่าพวกเขาได้กระทำให้ตำแหน่งปุโรหิต และพันธสัญญาของตำแหน่งปุโรหิตและของคนเลวีเป็นมลทิน”

30 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงชำระพวกเขาจากคนแปลกหน้าทุกคน และได้ตั้งหน้าที่ของพวกปุโรหิตและคนเลวี ทุกคนตามงานของตน

31 และสำหรับเอาฟีนมาถวาย ตามเวลากำหนด และสำหรับบรรดาผลแรก “ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ให้เกิดผลดีเถิด”

(26) 2 ซมอ 12:24-25; 1 พกษ 11:1-2, 4-8

(27) อสร 10:2; นหม 13:23 (28) นหม 4:1, 7; 6:1-2; 12:10

(29) นหม 6:14; มลค 2:4, 11-12 (30) นหม 10:30; 12:1